

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 26.—
za en mesec . . . " 2.20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . " 1.30

Sobotna izdaja:

za celo leto K 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostopna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat po 3) v
za dva- in večkrat . . . 25,,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano:

Enostopna pettivrsta po 60 vin.

Izhaja vsak dan, izvenim nedeljo in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vozi red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštno branilnice avstrijske št. 24.797, ograke 25.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Hrabra bramba naših čet v Bukovini. - Laške torpedovke v Poreču. - Salandra zbežal iz zbornice.

Po odstopu Salandre.

Laško ministrstvo sklenilo, da odstopi. Lugano, 13. junija. »Vossische Ztg.« javlja: Takoj po seji zbornice se je posvetoval Salandra s svojimi tovariši ministri. Sklenilo se je, naj vlada odstopi, kar so takoj brzojavili kralju.

Zveza opozicije obnovljena.

Lugano, 12. junija. (K. u.) Reformirani socialisti, republikanci, radikalci in demokratski levici, ki so v soboto glasovali proti vladi, so ponovili svojo zvezo. Zdi se, da bi radi sami prevzeli vodstvo nove vlade pod predsedstvom kake vplivne osebe; mislijo na 83 letnega Bosellija, ki je kot prijatelj vojske večkrat nastopil; drugi se pa zavzemajo za reformiranega socialista Bisolattija. »Giornale d'Italia« priporoča, naj poverijo sestavo vlade zopet Salandru in Sonnini. »Secolo« priporoča, naj postane ministrski predsednik sedanji pravosodni minister Orlando. Kot za voditelja ali ministre nove vlade priporočajo tudi Orsellija, Tittonia, Luzattija, Alessia, Bisolattija in Schanzerja. Iz Berlina se zasebno javlja, da se pričakuje vlada, ki ji bo baje predsedoval Bissolati, Tittoni pa postane zunanji minister.

Laški finančni minister v Parizu.

Lugano, 12. junija. (K. u.) Kriza finančnega ministra Daneo ni zadržala od njegovega potovanja v Pariz.

Za Bisolattija.

Lugano, 13. junija. Milanski revolucionarski odbor je sklenil, da nastopi za vlado, ki naj jo vodi Bisolatti.

Sporazum zahteva zagotovila, da bi ga Italija ne izdala.

Genf, 13. junija. Veleposlaniki četvero-sporazuma so naprosili, naj jih sprejme kralj v avdijenci. Žele, naj jim kralj zagotovi, da se ne bo izpremenila zunanja politika Italije. Odstopivše ministrstvo je pred kratkim podvrženo cenzuri tudi periodične objave republikanskih organizacij, kar je, kakor se sodi, pospešilo padec vlade.

Anglija se zavzema za Sonnina.

Lugano, 13. junija. »Avanti« je zabeležil, da je naznanil angleški veleposlanik

željo Anglije, da ostane Sonnino zunanji minister.

Parizane razburila kriza v Italiji.

Genf, 13. junija. O nezaupnici rimske zbornice so obvestile Parizane posebne izdaje listov, ki so napravile velikansko razburjenje. Po cestah so glasno zabavljali čez Italijane, češ, v vojski niso ničesar dosegli; Italija je izdala osrednji velesili, zdaj pa nameravajo izdati svoje nove prijatelje.

Narodna vlada.

Lugano, 13. junija. (K. u.) Kralj Viktor Emanuel je došel v Rim s svojim generalnim pobočnikom Brusatijem, ki je torej še na svojem mestu, dasi so poročali listi, da je bil odstavljen. Z ministrskim predsednikom Salandrom se je posvetoval kralj pol ure, nato je zaslusal v polurnih avdijencah predsednika senata Manfredija in predsednika zbornice Marcora, nakar je zopet pozval k sebi Salandra. H kralju je prišel nato dekan zbornice Boselli, ki se je razgovarjal zelo dolgo časa s kraljem. Splošno se sodi, da je sprejel Boselli oficijozno naročilo, naj sestavi novo vlado. Boselli, ki je povodom krize meseca maja 1915 priporočil kralju, naj potrdi Salandra in ki je tudi v soboto glasoval zanj, bi sestavil takozvano narodno vlado, ki bi lahko predstavljala nadaljevanje narodove sloge in ki bi poizkušala izravnati osebna nasprotstva in nasprotujoča si mnenja strank in raznih struj ljudstva.

Izključeno ni ministrstvo Salandra.

Budimpešta, 13. junija. »Pester Lloyd«: Politični krogi sodijo, da ni izključena možnost, da zopet poverijo Salandru sestavo nove vlade. Naj prevzame zdaj kakršnakoli vlada, druga ne more storiti, kot da nadaljuje politiko Salandrove vlade, da, še živahnejše bo morala naglašati potrebo vojske, ko jo je naglašala vlada Salandra.

Giolitti.

Curih. Iz Rima: Giolitti se ni udeležil odločilnega glasovanja. V Rimu nihče ne ve, da je prišel Giolitti tja.

Salandra naznanil svoj odstop v senatu.

Curih, 13. junija. (K. u.) V senatu je postal Salandra ravno tako izjavo, kakor prej v zbornici. Senator Canevaro se je spomi-

njal na to lorda Kitchenerja. Nek drug senator je pozdravljal italijansko armado in mornarico, za kar sta se zahvaljevala vojni minister in minister mornarice. Vojni minister je zagotavljal, da armada veruje in upa. Senat se še enkrat zbere, da reši zakonski načrt v začasnem proračunu.

Viharna seja italijanske zbornice.

Curih, 13. junija. Seja italijanske zbornice je trajala večeraj poldruugo uro; bila je zelo vihar. Nekateri poslanci so za svojo osebo izjavljali, da bi bili v soboto glasovali za, oziroma proti predlogu Luciana, če bi bili navzoči, a če bi bili tudi glasovali, bi ne bili izpremenili razmerja glasov.

Salandra naznanil, da je vložil odstavko. — Vlada bo vodila posle dalje, dokler se ne sestavi novo ministrstvo.

Med nemirno zbornico je izjavil na to Salandra: Vsled predvčerajšnjega glasovanja je predložilo ministrstvo kralju svojo demisijo, kralj si je pridržal svojo odločitev. Ministrstvo ostane v uradu, da bo reševalo redne posle uprave in da bo vzdrževalo javni red. Ministrstvo se bo posluževalo v tem času vseh pooblastil, ki mu jih je poveril državni zbor in prevzame vso odgovornost za to, kar bo potrebno, da se zmagovito nadaljuje italijanska vojska. Prosi zbornico, naj se odgodi. Salandru so ploskali tisti poslanci na desnici in v središču, ki so glasovali v soboto zanj; sicer je bilo vse tiho.

Predlog poslanca Turatija.

Predsednik Marcora je na to naznanil, da je vložil poslanec Turati predlog, naj se skliče zbornica takoj, najkasneje pa deset dni potem, ko bo rešena kriza vlade. Predsednik je pristavil, da po njegovem mnenju predlog ni sprejemljiv in opozarja predlagatelja, naj ne vztraja na njem.

Protesti proti predsedniku.

Socialisti burno ugovarjajo, ker hoče predsednik kot kak varuh nadzorovati zbornico, poslanci raznih strank psujejo eden drugega.

Turati pravi, da hoče omejiti nasilstva.

Ko se je škandal nekoliko pomiril, more Turati utemeljevati svoj predlog. Pravi,

da dovoljuje sobotna razprava le umetno ali nasilno imenovanje naslednikov Salandra. Preprečiti se pa le mora, da se ne ponove gotove spletke in po vladi uprizorjena nasilstva podobna onim maja 1915, ker se že kažejo znaki, da se nekaj takega pripravlja. Če se zbornica kmalu sestane, se onemogoči, da ne bodo ljudstva zopet ogoljufali.

Ljut napad na vlado, ker dopušča poulične napade na poslance.

Socialist Modigliani se je nato v svojem govoru, katerega so na desnici in v središču večkrat prekinjevali, zavzemal za predlog Turatija. Napadal je cenzuro vlade, ki pristransko zatira časopise, a dopušča, da se sme psovati cel parlament, kar je n. pr. zagrešil te dni list »Corriere della Sera«. Ministrstvo tudi trpi, da poslanca, kakor so n. pr. Schanzerja, zato, ker izpolnjujejo pravilno svoj mandat, nato po cesti psujejo in dejansko napadajo. Novo ministrstvo ne sme svojih smotrov nikakor s takimi nasilstvi doseči, kakor je to delalo neprestano od maja 1915 dalje ministrstvo Salandra.

Rubini želi, naj Turati umakne svoj predlog.

Desničar poslanec Rubini sicer pritrujuje predlogu Turatija, a sodi, da bi ga, če bi sprejeli predlog, ker ne odgovarja navadam parlamenta, v inozemstvu smatrali za dokaz slabosti in pomanjkanja samozaupanja. Naprej naj se tudi ne sklepa, da bo bodoča vlada nevredna zgodovinskega trenutka. Kakor je to navada, naj se prepusti, da skliče parlament sporazumno s predsednikom.

Turati umakne svoj predlog, a vladi očita nasilstva, izgrede in plenjenje.

Poslanec Turati je na to izjavil, da pripozna nazor Rubinija in da umakne svoj predlog. Iznova pa opozarja, da zbornica ne želi povratka take vlade, ki bi, kakor je to delala vlada Salandra, organizirala nasilstva, izgrede in plenjenje.

Velikanski nemir. Ministri kriče in zbeže iz zbornice.

Te besede so izzvale velik vihar. Salandra in drugi ministri so razburjeno kri-

LISTEK.

Še nekaj podrobnosti o junaštvu Albina Mlakarja.

Oto König poroča v »Neue Freie Presse«:

Naletel sem bil na poročnika Mlakarja, ga čisto slučajno spoznal, in bil je tako ljubezniv, da mi je opisal svoj čin in svoja čustva med činom, svoje nagibe. Peljem se s poročnikom Mlakarjem, ki je bil brzojavno povišan v nadporočnika in je prejel eno najvišjih avstrijskih odlikovanj — viteški križec Leopoldovega reda — kot prvi poročnik v armadi — ravnokar k njegovi četi.

Nagibi.

14. maja so se polastile naše čete obeh opirališč na Monte Cimone (1068 in 1136 m) in Barcarole. Nadaljno prodiranje je zapirala oklopna utrdba Casa Ratti in utrdba Cornolo. Prva je bila prihodnji cilj našega napada. Tehnični poizvedovalci so izjavili, da je utrdba premočna, nego da bi se dala vzeti z držnim činom, ker je bila dobro zavarovana z močnimi večvrstnimi pe-

hotnimi postojankami in ovirami, ki so se vrstile druga vrh druge ter jih je bilo torej skrajno težko porušiti; vrhu tega sta bližanje ovirala dva spretno postavljena vrtilna stolpa s strojnimi puškami in tri oklopne havbice. Vsako bližanje bi bilo tedaj zahtevalo težkih žrtev. Kljub temu se je v noči od 24. na 25. maj poizkusila proti utrdbi akcija, katero je pa besni ogenj iz pehotnih postojank in forta, ki je streljal s kartečami, že v kali zadušil; zrlc temu sem pa smatral za mogoče, da s spretno patrolo utrdbo razstrelim in storim fort neškodljiv. Akcija je bila mišljena tako, da bi razstrelilne patrole porušile ovire, potem pa nevtogoma izkoristile moralni učinek, ki bi ga imela eksplozija 200 do 300 kg ekrasita, splezale na utrdbo in položile mine v oklopne topove in vrtilne stolpe s strojnimi puškami. Uspeh sem smatral za gotov, ker je bilo približanje patrole prej mogoče nego velike pehotne množice ter bi zahtevala razstrelitev le nekaj trenutkov dela. Utrdba bi z razstreljivijo izgubila vsako vrednost in bilo je z gotovostjo pričakovati, da bi jo bil sovražnik izpraznil. Pa celo v nasprotnem slučaju bi jo bili mogli krotiti majhni infanterijski oddelki.

Pripominjam, da je pri moderno

zgrajenih utrdbah osvojitve notranjosti z jurišem nemogoča, ker je utrdba proti navalu od zunaj hermetično zaprta. Infanterija, ki bi jo stal naskok na intaktno utrdbo gotovo neizmernih žrtev, bi se morala pred takojšnjim artiljerijskim ognjem nasprotnika brez uspeha umakniti. Vpoštev more priti torej samo uničenje oklopnih topov in vrtilnih stolpov; to pa se da gotovejš doseči z majhnimi razstrelilnimi patrrolami nego z artiljerijskim ognjem, ki mora včasih učinkovati mnogo dni, da zadene oklopne kupole.

Polastilo se me je neizmerno razburjenje, ko se je opustila misel na vsak poizkus potom presenečenja, in sklenil sistematičen napad. Ponoči nisem našel pokoja in opolnoči sem skočil iz postelje in tekem z vrhov Tonezze po serpentinah v Barcarolo, da bi si od bližje ogledal cilj, ki si ga je hotela postaviti moja želja po velikih činih. Kajti osvojitve močne utrdbe je bil vedno moj ideal, kakor je to kot stanu primerno delo gotovo ideal vsakega saperskega častnika. Že več tednov sem delal v Girardi di Sopra poizkuse »fortkome«, ki sem si ga bil sam zgradil (iz lesenega ogrodja, študiral, gradil kakor pero lahke mostove iz ločja, sklopljive lestve za premaganje jarkov, aparate za uničenje krilnih naprav v

brambo jarkov ter metalne mostove za razstrelitev najmočnejših ovir. Polagoma sem izvežbal celo divizijo v eskaliranju. Ko je tedaj ležal predmet mojih želja pred menoj, me je bolesto dirnila misel, da bo ta edina nudeča se prilika zame morda izgubljena.

V oni noči sem prišel torej na fronto ravno v trenutku, ko se je poizkusila proti infanterijskim postojankam omejena akcija. Prišel sem ravno prav, da me je obsula toča infanterijskih krogel. Kdor se je kdaj ponoči priplazil do sovražnika, z napetim pogledom otipavajoč vsak grm in nervozno straseč se vsakega šuma, ta bo potrdil, da mora to tigresko plazenje spraviti vsakega borca v neizmerno napetost. Toliko bolj mora pretrpeti trenotek, ko v popolno tišino nenadoma zagrmijo izbruhne pekel, da odmeva od gora ter stotine ognjenih žrelj bluje proti tebi smrt in pogin. Tako je tudi mene takrat spreletel lahek dvom, in nehote me je ponesla razgreta domišljija v utrdbo; videl sem v ognju bluvajočem peklu pasti vrle može in v neskočnem usmiljenju mi je v tem trenutku odrenela vsaka želja po slavnih činih; globoko pobit sem se vrnil. Toda moje razburjenje se je kmalu poleglo in prejšnja podjetnost me je zopet prevzela. Svest sem si bil, da taka kratko-

čali: Zlagano! Zlagano! Ministri razburjeni zapuste zbornico, poslanci na več klopeh jim porogljivo ploskajo. V zbornici se nadaljuje ropot, dokler se ne posreči radikalca Giradiniju in republikancu Comandiniju, da pomirita duhove s klici: »Živio Italija! Živeli naši vojaki!« Veliko poslanec kliče za njima; v tem trenutku je zaključil predsednik sejo.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 13. junija. Uradno: Na bojni črti med Adizo in Brento in v Dolomitih so bili boji s topovi, če je to dopustilo vreme, zelo živahni. Na več točkah so ponovili Italijani svoje brezuspešne napade. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

DOGODKI NA MORJU.

Dunaj, 13. junija. Tri sovražne torpedovke so vdrle 12. t. m. jutraj v pristanišče Poreč. Obrambni topovi in letala so jih prepočila; njih streljanje ni učinkovalo, le neka stena in neka streha sta lahko poškodovani; ranjen ni nihče; pač pa so zadrževali naši topovi in naši letalci.

Poveljstvo mornarice.

Laško poročilo.

11. junija. Sovražnik je osredotočil včeraj svoje sile proti malemu kosu naše bojne črte južnozahodno od Asiago. Po temeljiti pripravi s topovi so nasokčile strnjene sovražne množice pehote, približno ena divizija, večkrat našo postojanko na Monte Lemerle, a vrgli smo jih s protinapadom z najtežjimi izgubami zanje; popustili so nam nad 100 ujetnikov 20. domobranskega polka. Med Adizo in Brento se razvija polagoma naša ofenziva. Naša pehota, katero je zvesto podpiralo naše topništvo na obeh robih Vallarse ob višinah južno od Posina in Astico ob začetku doline Frenzela (visoka planota Asiago) in na levem bregu potoka Masoba, je zopet napredovala. — Na bojni črti ob Soči se je nadaljeval dvoboj s topovi in so srečno napadali naši oddelki. Med akcijami teh dni smo ujeli 566 sovražnikov. Sovražni letalci so metali bombe na Foncaso, a cloveških žrtev in škode niso povzročili.

Letalski napad na Benetke.

Lugano, 13. junija. Vojaško poveljstvo v Benetkah poroča: V nedeljo ob 9. uri zvečer se je nad Benetkami in Mestre opazila skupina avstrijskih pomorskih letal. Naši obrambni topovi so pričeli streljati in so prisilili sovražne letalce, da so se držali v znatni višini. Na Benetke in Mestre so padle bombe, ki so napravile škodo in ranile več oseb.

Laški brigadir padel.

Lugano, 12. junija. (K. u.) Na čelu svoje brigade je padel zadnje dni generalni major Prestinari.

Na jug beži 120.000 ljudi.

Curih. »Neue Zürcher Zeitung« poroča iz Milana: Iz obmejnih krajev beži zdaj približno 120.000 ljudi na jug. Italijanska vada je zopet poostрила določila o prestopu italijanske meje.

Italijanski ujetniki.

Vojni tiskovni stan, 12. junija. (Poročilo vojnih poročevalcev, potrjeno po voj-

nem tiskovnem uradu.) Italijanski vojni ujetniki — te dni so jih zopet pripeljali nad 1000 mož — neprestano psujejo generalisima Cadorna in ministrskega predsednika Salandra. Politično so prav dobro poučeni, veliko je med njimi socialistov. Čul sem, da so govorili o svojem kralju, da je rebandino; na zaplenjenih topovih smo našli tudi napise »Abasso il re!« Ujetniki, ki nosijo skoraj vsi jeklene čelade, mnogi pa tudi 5-mm naprsne in obrambne ščite, sicer niso dobro oblečeni, če se vpoštevajo, da nosijo 2000 metrov visoko ravno tiste plašče, kakor na ravnini. Veliko jih je tudi zmrazilo. Tožijo, ker vojska tako dolgo traja in ker ne morejo vzdržati ognja naših težkih topov.

»Pester Lloyd« poroča iz vojnopisnega stana: Na vseh cestah se zgrinja s fronte povodenj vojnosihih in svetlozelenih množic italijanskih vojnih ujetnikov; vidiš jih povsod na stotine, na večjih postajah in križiščih pa na tisoče. Naši novi ujetniki, ki pomnožujejo sedaj mednarodno družbo naših Srbov, Črnogorcev, Francozov in Rusov, so zelo zanimivi. Po zunanosti napravljajo moštva vseskozi zelo dober vtis.

Častniki so se na fronti malone brez izjeme zelo hrabro bili, kakor pripovedujejo naši. V ujetništvu, kjer polagajo veliko važnost na svoj nastop, radi vzamejo na znanje, da jim je priznано dobro ravnanje. V ostalem so italijanski častniki zelo malobesedni in samosvoji in radi italijanskih porazov zelo pobiti. Ne govorijo skoraj nič, in neki polkovnik-brigadir, ki je bil ujet s celim svojim štabom in celo brigado, je po cele ure krčevito jokal.

Manj dostojno se vedejo moštva, ki nič ne skrivajo svojega mišljenja. »Abasso Cadorna!«, »Abasso Sonnino, Salandra!« so na dnevnem redu. Videli smo težki top, ki nam je nepoškodovan zapadel kot plen, z napisom: »Abasso il Re!« — »Evviva anarchia!« (Dol s kraljem! — Živela anarchija!)

Ko je italijanska artiljerija streljala z Vezzene in Manderiulle, se je pripetil čuden dogodek. Na greben Manderiulle, ki pada na drugi strani skoraj navpično v Sučansko dolino, sta plezala dva naša častnika s 30 možmi po naravnost nemogočem skalovju. In nista dognala le sovražnih baterij, marveč sta s svojimi vojaki ujela tudi dva italijanska častnika in 35 mož. Sedemtridesetere alpine so po vrhah spustili navzdol. Nato so naši plezali dalje.

Kakor izpovedujejo ujetniki, so izkušali italijanski častniki svojim ljudem z vsemi močmi in nemogočimi grozilnimi sredstvi zabraniti, da bi se ne vdali. Mnogokrat dajo lastne čete obstreljevati, ne da bi mogli vplivati na potek stvari. Ena izmed dveh stotnij, ki sta prišli v boj s stotnijo cesarskih lovcev v veliko stisko, se je hotela vdati. Lastni poveljnik kolone je otvoril ogenj nanjo. Ljudje so se pa kljub temu vdali, pri čemer se je potem izkazalo, da je bil poveljujoči častnik neki srbski stotnik. Financarske in alpinske čete se redkokdaj vdajajo.

Značilna za razpoloženje ujetnikov je naslednja epizoda: Pred kolodvorom v Tridentu, kjer čakajo ujetniki, da jih spravijo v vozove, vprašam italijansko: »Come state?« — »Kako se vam godi?« — Nakar mi zbor odgovori med veselim smehom: »Grazie, molto bene!« — »Hvala, zelo do-

bro!« — Neki podčastnik se mi približa in mi smeje se pošepeta na uho: »Per noi la commedia è finita!« — »Za nas je komedija končana!« Pokazal je na Dantejev spomenik in dostavil: »La divina commedia!« — »Nebeška komedija!« — Vsi ujetniki trdijo zanesljivo in zelo odločno, da Italijani z našimi tamošnjimi ujetniki zelo dobro ravna, nakar je eden naših zaslišujočih častnikov pripomnil: »To pač ni težko! Saj imate tako malo ujetnikov!« Na to italijanski častniki ne vedo ničesar odgovoriti.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 13. junija. Uradno: Napad Rusov smo odbili ob reki Prut južno od Bojana. V Sadagoro, Snyatin in v Horodenko je vkorakalo sovražno konjeništv. Pri Burkanovu ob Stripi se je izjalovilo več ruskih napadov. Severnozahodno od Tarnopola stoje naše čete neprestano v boju. Ogenj naših topov je preprečil pri Sapanovu napad Rusov. Južnozahodno od Dubna smo prepočili napad sovražnega konjeniškega krđela. Sovražna konjenica je dosegla v Voliniji ozemlje Toroczyn. Večinoma je mirno. Pri Sokolu ob Stiri je zastavil sovražnik svoje čete na napad; a smo ga vrgli. Tudi pri Kolkah so se izjalovili vsi prekoračevalni poizkusi Rusov. Število tu ujetih Rusov se je povišalo na 2000.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 13. junija. Veliki glavni stan: Ogenj naših topov je razkropil ob Dvini južnozahodno od Dubene rusko kavalerijsko brigado. Topniški ogenj sovražnika je postal živahnejši severovzhodno od Paronowic. Armada generala grofa Bothmerja je odbila zahodno od Przewloke ob Stripi vse napade sovražnika. Pri Podhajcih je premagal nemški letalec rusko letalo v zračnem boju. Voditelj in opazovalec, neki francoski častnik, sta ujeta. Letalo smo spravili na varno.

Vrhovno vojno vodstvo.

DVA MILIJONA RUSOV NAPADA.

V nevtralnem časopisju se moč napadajočih ruskih armad ceni na dva milijona mož.

O BOJIH Z RUSI

poročajo 13. t. mes. vojni poročevalci z dovoljenjem vojnega tiskovnega stana: Rusi so pri Kolkah zopet zaman izkušali s silo prekoračiti Stir, ravnotako so se izjalovili njih naporji ob ovinku reke Stir, južnozahodno od tam pri Sokolu. V Voliniji je prijezdila ruska konjenica v prostor pri Torczynu. Pri Dubnu smo odbili rusko konjenico. Splošno se niso v Voliniji močno bili. Na bojišču ob Ikvi so Rusi ponovili svoj napad pri Sapanovu, a so jih naši odbili. Ljuti boji se neprestano bijejo severno od Tarnopola. Ob Stripi so odbili naši ruske napade pri Burkanovu. Ruska konjenica je prijezdila v Horodenko, Sniatyn in v Sadagoro. Med Dnjestrom in Prutom se je izpeljala ločitev od sovražnika, bojevali so se tam le malo. Tam, kjer so se med vojsko postojanke tolikokrat premestile in je pripadal prostor med Dnjestrom in Prutom zdaj nam in kmalu na to zopet sovražniku, stoje naše čete zopet v tistem odseku, v katerem so že tolikokrat odbile

naval sovražnika. Ob reki Prut, južno od Bojana, smo odbili sovražne napade.

VELIKANSKA RUSKA PREMOČ V BUKOVINI.

Vojni poročevalec »Az Esta« poroča: Boji zadnjih čet v vzhodni Bukovini, s pomočjo katerih smo tamošnje črto vzeli nazaj, so se bili z veliko srditostjo. Proti temu odseku so Rusi nagromadili tako velike množice, kot še nikoli v celi vojski. Podrobnosti o teh napadih soglašajo v mogočni hvali naših vojakov. Srditi boji in končno uspešna obramba posameznih točk, katerih proti velikanski premoči na videz ni bilo mogoče več držati, je varovala od Rusov ogrožene baterije in povzročila, da je bilo mnogo topov, katere so Rusi že osvojili, zopet vzetih nazaj.

PRIPRAVE ZA RUSKO OFENZIVO.

Kodanj, 13. junija. Priprave za rusko ofenzivo so se po težkih neuspehih letošnjega marca izvedle z največjo skrbnostjo. Armado so pomnožili z novovpoklicanimi in pa tistimi, ki so bili doslej oproščeni. Nova zaupnika carja, vojni minister Šuvajev in general Frolov, sta osebno prevzela vodstvo teh preosnov. Na čelo intendance je stopil senator Garim. Vojni minister Šuvajev je izjavil, da vojske še ne bo kmalu konec, marveč se bo sedaj šele iznova pričela.

V ČRNOVICAH SO MIRNI.

Črnovice, 13. junija. Dasi divja vojska takorekoč v naši okolici, je v mestu popolnoma mirno. Pred kratkim se je priredilo v mestu veliko vojaško slavlje, ki se ga je udeležil tudi deželni načelnik Bukovine. Med slavnostjo se je razločno čulo gromenje topov; istočasno so prileteli nad mesto ruski letalci, ki so jih pa pregnali naši obrambni topovi.

RUSKA RACA.

Dunaj, 13. junija. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana: Iz ruske strani se poroča v nevtralnem inozemstvu, da je poljska legija popolnoma uničena, oziroma ujeta. Poljska legija se je zelo hrabro borila in je odbila vse ruske napade.

NIZOZEMSKA SODBA O RUSKEM NAPADU.

Rotterdam. Vojaški strudnik lista »Nieuwe Rotterdamsche Courant« izvaja: Rusi so pričeli mogočno ofenzivo južno od Pripetskega močvirja in prodirajo. Kljub temu sodimo, da so odredili Rusi napad le vsled italijanskega klica na pomoč in da niso zdaj nameravali ofenzive. Četudi se zdi, da je napad Rusov nevaren, po naši sodbi še ni prišel ugoden čas za ofenzivo.

RUSI PREKORAČILI RUMUNSKO MEJO.

Bukarešt, 11. junija. (K. u.) Predvčerajšnjim je prišlo na rumunsko ozemlje okoli 40 ruskih konjenikov, sinoči pa ruski oddelek čez Prut. Posadka v Botošanu je dobila povelje, da jih razoroži. Rumunska vlada je protestirala. Vladni »Vittoriul« pravi v posebni izdaji, da se gre gotovo za pomoto ruskega poveljnika, ki bo gotovo kmalu popravljena.

Bukarešt, 12. junija. (K. u.) »Vittoriul« poroča, da se gre res za pomoto. Ruski poveljnik je takoj izjavil, da bo storil vse, da zmoto zopet popravi. Sicer pa pravijo zadnje vesti, da so Rusi izpraznili Mamornico z okolico.

trajna razburjenja in z njimi zvezana omahovanja v vojski in v bojih niso redka. Vedel sem tudi iz izkušnje, da v odločilnem trenutku izgine. Zato sem z lahkotno premagal ono naravno živčno slabost in zopet sem hladno preudarjal prilike svojega nameravanega podjetja. Ker so mi bila dotlej po zaslugi izrednega poguma in spretnosti mojih saperjev uspela še vsa podjetja, sem bil tudi prepričan, da neopažen dospem do sovražnika. Svoje načrte sem predložil saperskemu stotniku G. Sam drzen v vseh podjetjih in prevzet visokega navdušenja in prizadevnosti, mi je izposloval službe prost dan, tekotem katerega sem upal najti priložnost za svoj čin. Moj stotnik mi je pustil svobodno roko, ne malo zato, ker sem bil že prej porabil prilike, da sem z neoporečno vojaško srečo izvedel samostojna podjetja, da, celo za veliki predor v prostoru Secondoposta sem izvršil odločilne akcije. (Takrat sem ob 11. uri dopoldne v lastnem bobnečem ognju razstrelil štiri ulice za juriš skozi dva pasova nepoškodovanih ovir.) Zaupanje v mojo vojaško srečo mi je prineslo za moje stremljenje tudi najidealnejši uspeh.

Osvojitve forta.

Čudno ravnanje forta je narekovalo premišljen napad. Ponoči je ljuto streljal na vsako bližajočo se patrolo in se je zdel močno zaseden. Zjutraj je približno do 8. ure dopoldne streljal s topovi, nato je na popolnoma miro-

val. Samo na opazovalnem stolpu utrdbe se je moglo videti gibanje, premikanje mask itd. Tekom dopoldneva so se opazile tudi patrole, ki so odhajale iz forta. V noči od 25. na 26. maj se je razvrstil oddelek majorja A. k napadu, ki se sme začeti šele tedaj, ko bodo težki možnarji utrdbo popolnoma porušili. Za razstrelitev ovir in vhodov v utrdbo se je dodelil saperski polk. Poizvedovalci dobro zakritega jarka niso mogli dognati. Tudi podatki, ki so bili meni na razpolago, so se glasili tako, da je utrdba novovrstna artiljerijska naprava brez jarka s slabimi ovirami. Bržkone je bila šele v zadnjem času, posebno v vojnem letu zgrajena. Za prehod preko jarkov se je zato preskrbelo iz previdnosti le najnujnejše. Težki in močni artiljerijski ogenj se je imel začeti ob 6. uri zjutraj, zaradi nepreglednega vremena je pa učinkoval šele od 10. ure dopoldne dalje. Vsled teh odredb sem se moral na mojo največjo žalost zadovoljiti s tem, da sem gladal napad na fort, ki je vselej nekaj posebnega. S stotniškim poveljnikom sva se zato podala ob 9. uri 30 minut na opazovališče in opazovala učinkovalno streljanje artiljerije. Ker ni bilo nade, da bi bil fort kmalu porušen, je stotniško poveljstvo zaradi službenih opravil zapustilo mesto. Prepričan, da je utegnil taktni položaj pri prejšnjih izkušnjah nagneti sovražnika, da je pustil v fortu le slabo varnostno stražo, sem sklenil, da siloma doženem, kako močna je utrdba.

Zgolj na poročilo infanterijskih patrol, ki so se bile primerno približale utrdbi, a niso opazile nobenega gibanja, se niso mogli odločiti za napad, ki bi bil lahko postal usodepoln, preden utrdba ni bila porušena. Ko se je upiral fort artiljerijskemu ognju, ki zaradi meglenega dne ni učinkoval z običajno natančnostjo, do 1. ure 30 minut ter je napadalna skupina že od ranega jutra ležala na preži, ne da bi se moglo začeti s prodiranjem, me je povzelo neko srdito in prezirljivo razburjenje nad tiho ležečo in zasmehljivo utrdbo in sklenil sem, da končno doženem, kaj je v utrdbi. Moj sklep je bil poveljniku skupine všeč, ker sem mogel kot tehnični častnik lažje premagati nevarnost min; vzlet sem od poročevalskega oddelka njegovih čet sedem mož in saperskega podčastnika. Patrola se je previdno bližala skalni strmini levega krila utrdbe, a bila po italijanskem artiljerijskem opazovalcu — najbrž z Monte Cengia — opažena in kmalu so nas ljuto obsuli šrapneli. Zato smo se hitro približali oviram, prodrli skozi in stali nenadoma pred globokim jarkom s krilnimi kovčgi. V tem trenutku nas je opazila tudi posadka in odprle so se oklopne line krilnih naprav. Ta trenutek je bil najbolj kritičen, kajti nahajali smo se samo kakih 30 korakov od krilnega kovčega in približno 10 korakov od zasedenega vrtilnega stolpa strojnih pušk. Nazaj zaradi ovir in strmine ni bilo več mogoče. Prvi odrenjujoči strah (za tistega, ki ga zani-

majo psihologične posebnosti, bodi omenjeno, da sem bil malo prej jedel in me je neprestano preganjal nemir, ki je narastel do telesne bolečine, da bi ne dobil nesrečnega strela v želodec, dočim sem se za vsako drugo večjo nevarnost, na primer artiljerijski ogenj, popolnoma izgubil čut), je bilo treba hitro premagati in v polzavesti sem čutil le instinktivni nagon, hitro navaliti in prehiteti posadko, ki se je bila pred težkim možnarskim ognjem umaknila. Tudi lastni težki ogenj, ki nas je posilpal s skalnim drobirjem, kakor tudi šrapneliški ogenj Italijanov je povzročil pri meni močno moralično pobitost. Skočil sem tedaj iz obupa in iz nagona naprej v jarek, potegnili za seboj saperje in drvil čez leseno brv, ki je bila k sreči položena čez žlebni jarek, v utrdbeni žleb. Hiteč skozi zgornja nadstropja sem mogel s pomočjo med tem ujetih sovražnih sapersjev preprečiti eksplozijo min. Ker sem dal zasesti krilne naprave, ko sem jih bil preiskal, sam bil za troje mož revenjši. Ne poznavajoč moči sovražne posadke in sredi v sovražnih črtah, sem mogoče držati zasedene le dohode v kleti in potem deaktivirati mine. Fort sta obe artiljeriji še dve uri bombardirali z najtežjim kalibrom. Nato je dospela izmena in ujela v kletih še tri častnike, 69 mož financarskega bataljona in 5 trdnjaviških topničarjev.

RUSKI BOJNI SVET.

Amsterdam. V ruskem glavnem stanu je napovedan 20. junija važen posvet, ki se ga udeležijo car in generali Aleksinjec, Kuropatkin, Ivanov, Dimitrijevič, Brusilov in vsi poveljujoči generali ruske vzhodne bojne črte, kakor tudi vojaška poslaništva Francozov in Angležev.

TISOČ AVTOMOBILOV NA MESEC.

Sofija, 13. junija. »Utro« poroča preko Bukarešta z ruske meje: Ruska vlada je napravila z akcijsko glavnico 50 milijonov rubljev tovarno za avtomobile. Vsak mesec bo izgotovila 1000 avtomobilov. Delali bodo tehnično izsolani vojni ujetniki.

Ruski vojskovodja.

General kavalrije A. A. Brussilov, ki je pred približno petimi tedni kot naslednik obolelega Ivanova prevzel vrhovno poveljstvo nad jugozapadno fronto, na kateri se je že tedaj pričakovala bližnja ruska ofenziva, je danes star 63 let. Ruski poveljnik spada med vojskovodje, katerih slava se je rodila šele v vojni. Preje je veljal Brussilov v Rusiji predvsem kot izvrsten kavalrist. Leta 1902 je bil imenovan za načelnika slovite častniške jahalne šole v Petrogradu ter si je pridobil poslej za razvoj jahaškega športa, kateremu je vdan z vso dušo, velike zaslugе. Blizu Postawja, ob baltiškem jezerski plosči ležečega mesta, ki se je o priliki zadnje marčne ofenzive Rusov proti Hindenburgovim četam večkrat imenovalo, — je dal general Brussilov zgraditi jahalnišče za velike dirke z ovirami, na katerem se je vsako leto izobrazilo na stotine ruskih častnikov. Leta 1906 je prevzel Brussilov poveljstvo 2. gardne konjeniške divizije; pri tem se je tako odlikoval, da je bil tri leta pozneje imenovan za poveljnika 14. armadnega zbora. Cenili so tudi njegove sposobnosti kot upravitelja ter ga za nekaj časa dodelili armadnemu poveljstvu varšavskega vojaškega okraja, generalu Skalonu, kot pomočnika. Kljub vsemu temu pa njegov sloves ni prodril preko vojaških krogov. Prvi galski vojni pohod, v katerem je vodil general Brussilov en armadni zbor, je pa razširil njegovo ime v kratkem času med ljudstvom po celi Rusiji. 3. septembra je zasedel Brusilov mesto Halič, ki so ga bile avstro-ogrške čete junaško branile. Oktobra je peljal del svojih čet čez Karpate v dolino Tise, kjer so Rusi za kratek čas zasedli Marmaros-Szigeth. Tudi drugi vpad v Zgornjo Ogrsko se je izvršil pod vodstvom Brussilova. Umikanje, za katero se sedaj vsa krivda vali na Suhomlinova, Brussilovi slavi ni škodovalo. Njegovo imenovanje za vrhovnega poveljnika na jugozapadni fronti je vse rusko časopisje radostno pozdravilo. Menda veliko pričakujejo od njega; toda general se bo moral premalu prepričati, da so hališki in marmaroški časi zanj pri nas za vsikdar minili.

Poljske vesti.**Iz Varšave.**

Nekdaj hrupno in razkošno mestno življenje je utihnilo. Varšavska gospoda se je vedno oblačila po najnovejši modi. Sedaj pa med damami velja načelo, da je najnovejša varšavska moda: ne oblačiti se po modi. Siromaštva je veliko. Vendar je meščanski odbor poskrbel, da se najpo-trebnejša živila prodajajo po zmernih cenah; a te cene veljajo le za določene mestne prodajalne, kjer se prodajajo živila na izkaznice (karte). Kdor pa hoče živila dobiti brez izkaznic (kart), jih lahko dobi, a za mnogo višje cene.

Varšava še vedno stoji pod vtiskom proslave 3. maja (obletnica poljske ustave). Takrat se je namreč sijajno pokazala edinstvo in zavednost vsega poljskega naroda brez razlike strank in simpatij. Z ozirom na sedanji položaj pa se iz te proslave ne dá veliko sklepati. Varšava presoja sedanji položaj mirno in trezno; ne dá se zapeljati k prezgodnjim političnim kombinacijam. Tudi v drugih mestih so slavili 3. maj. Najlepše se je slavil v Lodzu, kjer je narodna zavednost v enem letu nepričakovano napredovala.

Ob domoljubnih slavnostih v Varšavi se je sijajno izkazala mestna straža (mili-cija). Načelnik in glavni organizator te straže je knez Franc Radziwil. S svojim previdnim nastopom je organiziral mestno stražo, ko so ravno hoteli vpeljati nemško državno policijo. Visok aristokrat kot načelnik mestne straže je pač varšavska posebnost. Pa tudi sicer se v Varšavi aristokracija obilno udeležuje javnega življenja, dasi je občinstvo zelo demokratično. A v sedanji resni dobi je poljsko občinstvo ponosno in zadovoljno, če more najbolj eksponirana mesta prepustiti potomcem slav-aih poljskih družin.

Varšavsko vseučilišče ima lepe prostore v skupini poslopjij sredi mesta. Sluša-telj je nad 1200. V knjižnici se čuti pomanjkanje strokovne znanstvene litera-ture. V zgodovinskem oddelku se zlasti

počrešajo poljska zgodovinska dela, ker se je vseučiliška knjižnica pod rusko upra-vo zelo ogibala poljske literature. — Varšava je dokazala, da razume sedanjo resno dobo.

Poljsko vprašanje v Rusiji.

»Wiadomości Polskie« (glasilo poljskih legij) pišejo: Ruska naklonjenost do Poljakov je v nasprotnem razmerju z rus-kimi uspehi. Rusi so Poljakom najbolj naklonjeni takrat, kadar jim gre na bojišču slabo. Znani vojni okoli velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča ob začetku vojske je bil po izjavi ministra Maklakova na-menjen samo galskim in poznanskim Pol-jakom. Ko so morale ruske armade bežati s poljskih tal, se je ustanovila rusko-poljska komisija, ki naj bi napravila načrt za avtonomno Poljsko. Poljaki so delali velike koncesije, a vendar niso ničesar dosegli. Rusi so namreč upali, da bodo zo-pet zasedli Poljsko. Po ponesrečeni lanski jesenski ofenzivi so postali Rusi iznova prijaznejši do Poljakov. V Rusiji se sme govoriti o samostojni Poljski, seveda po ruski milosti. Rusi bi se namreč v skrajnem slučaju rajši sprijaznili s samostojno Poljsko, kakor pa da bi se Poljska zdru-žila s katero izmed centralnih velesil. Za enkrat pa nočejo dati Poljakom v Rusiji nikakih jezikovnih in političnih koncesij.

Na kakem stališču pa stoje ruski Po-ljaki, kolikor jih je še v skrčeni Rusiji? Ruski poraz je celo najbolj rusofilnim kro-gom odprl oči. Ruska slabotnost, ki misli le na obrambo in časten mir, je povzročila preobrat v mišljenju ruskih Poljakov. Si-cer pa je težko govoriti o zastopnikih poljskega naroda v Rusiji. Poljaki so v Rusiji tako razkropljeni in tako needini, da enot-na politika ni mogoča. Sicer govorijo o neodvisnosti, a vse to so le pobožne želje. Ruski Poljaki so že sami uvideli, da niso pravi zastopniki poljskega naroda; z na-peto pozornostjo se obračajo proti zahodu in v velikim zadovoljstvom beležijo ugod-nosti, ki so njih rojaki dosegli pod vlado osrednjih velesil. Ruski Poljaki verjamejo ruskemu dostojanstveniku Petrovu-Soloveju, ki je izjavil: »Če zmagača centralni velesili, dobijo Poljaki vse, če zmaga Ru-sija, pa ne dobijo nič.«

Katoliški križ na pravoslavnih cerkvah.

Rusi so v vseh važnejših mestih nek-danje Ruske Poljske gradili velike pravo-slavne cerkve, ki naj bi bile trdnjave za razširjanje pravoslavja in rusifikacije. Ko so se premagani Rusi umaknili, so se za-čele ruske cerkvene stavbe uporabljati za katoliško službo božjo; z visokih kupol so sneli krivorame pravoslavne križe ter jih nadomestili z ravnimi katoliškimi križi. Tako se je zgodilo s ponosnimi ruskimi stolnimi cerkvami v Varšavi, Lublinu in drugod. V okolici Lublina je nekdanj ime-nitna božjepotna cerkev sv. Antona zopet postala shajališče katoličanov, dasi uradno še nosi sledove pravoslavne nasilja. Pravoslavni menihi, ki so se bili pod varstvom ruske vlade polastili te cerkve, so z rusko vojsko vred odšli. Sedaj ljudstvo za-hteva, da se ta cerkev vrne katoličanom, kar se bo v kratkem zgodilo.

Občinska samouprava v zasedeni av-strijski Poljski.

Vrhovno armadno poveljstvo je vojaškemu guvernerju v Lublinu 7. ju-nija zopet izdalo važno povelje. Da se utrdi zaupanje med vojaško upravo in prebivalstvom zasedenega ozemlja, naj se zopet obnovi delovanje občinskih zastopov, katerim naj se poveri občinsko gospodarstvo. Za posvetovanja go-spodarskih zadev naj okrožna povelj-stva iz vrst občinskih odbornikov pri-tegnejo primerno število zaupnikov, ki naj se vsaj vsak mesec zberejo v okrož-nem svetu. Vrhovno armadno povelj-stvo zahteva skorajšnjih predlogov o organizaciji okrožnih svetov, mestnih občinskih zastopov in zopetni uredbi deželnih zakonov v občinah.

Vrhovno armadno poveljstvo je tu-di odredilo, da zopet začno delovati komisije, v katerih bodo sodelovali tudi davčni obvezanci pri predpisova-nju raznih direktnih davkov. V Prila-wy otvorijo poljsko visoko šolo za po-ljedelstvo, katero so Rusi po poljski vstaji leta 1863. zatrli in izpremenili v rusko šolo.

Boji na zahodu.**NEMŠKO URADNO POROČILO.**

Berlin, 13. junija. Uradno: Angleži so pričeli danes napadati del naših novih po-stojank na višinah južnovzhodno od Yper-na. Na desnem bregu Moze na grebenu, ki se razteza na obe strani od utrdbe Douaumont proti jugozahodu, smo potis-nili svoje čete naprej.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko poročilo.

12. junija ob 11. uri zvečer. Nemci so napadali na desnem bregu Moze po mogočni pripravi s topovi cel dan naše postojanke severno od utrdbe Thiau-

mont. Naš zapiralni ogenj in strelanje s puškami je povsod zadržal sovražni-ka, ki je z znatnimi silami ljuto napa-dal. Obstreljevanje se je razširilo na celo okolico zahodno in južno od utrd-be Vaux in na našo drugo črto v odse-kih Souvilles in Cavannes. Na levem bregu Moze boj s topovi severno od Chatancourt brez boja pehote. Na ostali bojni črti običajno streljanje s topovi.

Dogodki na Balkanu.**BOLGARSKO URADNO POROČILO.**

Sofija, 13. junija. (K. u.) Poročilo »Agence Telegraphique Bulgare«: Gene-ralni štab javlja:

Izlivu Neste se je približalo 10. junija 6 sovražnih ladij. Okoli opoldneva je pri-čelo 16 ladij obstreljevati obrežje od izliva reke do Kaleburnu. Streljali so posebno na vasi in na sela, ki leže na obrežju, in na polja, kjer še niso pospravili žita. Ob 1. uri popoldne so napadla štiri naša letala ladije z bombami in so jih prisilila, da so morale kolikor mogoče hitro umakniti proti Tha-sos. Naša letala, ki so jih s topovi in stroj-nimi puškami ljuto, a brez uspeha obstre-ljevali, so se vrnila nepoškodovana. Ob-streljevanje obrežja ni zahtevalo nobenih žrtev.

Na ostalih delih bojne črte je ostal položaj neizpremenjen.

Francoski letalci nad bolgarskimi po-stojankami.

Solun, 13. junija. (K. u.) Agence Havas poroča: Francoska letala so zadnjo noč bombardirala več bolgar-skih postojank, med njimi fort Rupel.

Ententini četaši v grških uniformah.

Berlin, 13. junija. (K. u.) Wolff: Bol-garsko uradno poročilo z dne 5. junija po-roča, da se ententa na grško-bolgarski meji poslužuje patrulj v grških ali turških uni-formah. O resničnosti tega bolgarskega uradnega poročila ni mogoče dvomiti, če-prav to neka francoska brezlična brzo-javka označuje za laž. Namen tega ent-entnega postopanja je prozoren. Z vsemi sredstvi izkuša ustvariti resen spor med Bolgarijo in Grško. Zato ustanavlja bande, za katere dobi v Solunu dovolj nezadovolj-nih elementov, in jih obleče v grške uni-forme. Vsled obleganega stanja je ta nečedni posel generalu Sarraillu dosti lažji, ker ima grška vlada vezane roke. Bolgari pa lahko spoznajo, kako imajo so-diti o teh dogodkih.

Položaj na Grškem resen.

Ženeva, 13. junija. »Nouveliste« po-roča, da je položaj na Grškem še vedno resen. Včeraj zvečer se je Skuludis do pol-noči razgovarjal s kraljem. Ententino časo-pisje se boji, da Grška sedaj odkrito stopi na stran osrednjih sil. Njeno časopisje go-vori tudi o revoluciji, kar pa bucareški grški poslanik zanikava. »Echo de Paris« poroča, da ententa zahteva popolno de-mobilizacijo in odstavljenje onih uradni-kov in organov grške policije, ki so po-vzročili neopravičeno postopanje proti ententi.

Poročilo o blokadi Grške.

Sofija, 13. junija. Zasebne vesti iz Aten pravijo, da ententa blokado zelo strogo izvaja. Nobena ladja ne more iz grškega pristanišča. V Atenah je strahovito razburjenje, ker revni ljud-ski sloji zelo trpijo zaradi pomanjka-nja živil.

Lugano, 13. junija. (K. u.) »Corriere della Sera« poroča iz Aten: Grško pre-bivalstvo si napravlja malo skrbí zara-di blokade. Poslaniki entente že več dni nimajo nobenih zvez z grško vlado, kateri doslej o blokadi tudi niso dali nobenega obvestila. »Embros« pravi, da hoče ententa v resnici strmoglaviti Skuludisa in povzročiti nove volitve, ki bi omogočile Venizelosovo vlado.

Grška popolnoma demobilizirala.

Pariz, 13. junija. (K. u.) »Petit Journal« poroča iz Aten: Ministrski svet je sklenil pod predsedstvom kralja, da se izvede splošna demobilizacija.

Grki odpošiljajo strelivo iz Serresa v Dra-mo in v Kavalo.

Solun, 13. junija. (K. u.) »Agence Ha-vas« poroča: Po poročilih, ki jih glavni stan še ni potrdil, pošiljajo Grki strelivo iz Ser-resa v Dramo in v Kavalo.

Grška ostane nevtralna.

Berlin, 13. junija. »Lokalanzeiger« po-roča iz Aten: Kralj je imel razgovor z na-čelnikom generalnega štaba Dusmanisom in Skuludisom. Pri tem razgovoru se je zopet pokazalo, kako vsi trije popolnoma soglašajo o hladnokrvni izvedbi dosedanje nevtralnosti, pri čemer se niso dali vpli-vati od nasilja entente.

Italija nasprotuje preživetju Črnogorcev.

Dunaj, 13. junija. Iz vojnega tiskovne-ga stana: Črnogorski metropolit Mitrofan in predsednik skupščine Milo Dojić kakor tudi veliko visokih črnogorskih veljakov so naprosili veleposlanika Združenih dr-

žav na Dunaju, naj posreduje pri vladah čveterosporazuma, da dovolijo prevoz ži-vil civilnemu prebivalstvu v Črnigori iz skladišč črnogorske vlade v Solunu z ne-vtralnimi parnikom v Bar. Italijanski zuna-nji minister je obvestil po amerškemu ve-leposlaniku v Rimu veleposlaništvo Zdru-ženih držav na Dunaju, da italijanska vla-da ne dovoli prevoza črnogorskih živil v Bar.

Turčija v vojski.**Letalci v Egiptu.**

London, 13. junija. (K. u.) Vojni urad poroča: Sovražni letalci so z bombami napadli El Kantaro in s strojnimi puškami Romani v Egiptu, pa so jih naši letalci pognali. V El Kan-tari je le malo škode, v Romani pa nič. Na vzhodni meji okrožja Katia so se vršile uspešne praske s predstražami.

Sv. Oče in avstrijski vojni ujetniki v Italiji.

»Osservatore Romano« prinaša po »Cittadino di Genova« okrožnico držav-nega tajnika kardinala Gasparija za av-strijske vojne ujetnike v Italiji in pravi: V svoji ljubezni za vse narode se sv. Oče ne dá zadržati od te ali one meje in je zato ukazal vsem italijanskim škofom, v kate-rih škofijah prebivajo avstrijski vojni ujet-niki, da v sporazumu z državno oblastjo obiskujejo in tolažijo naše vojne ujetnike. Poudarja se, da tudi škofje drugih škofij posebno po naši monarhiji obiskujejo ita-lijanske vojne ujetnike. Po papeževem naročilu je papežev sorodnik genovski nadškof obiskal naše ujetnike v Begalu, Sperone, S. Tecla, v gradiščih Richelieu in Ratti. Škof iz Asti je obiskal 400 ujetnikov v Frinco, je imel zanje majniško pobož-nost in je občudoval lepe avstrijske Mari-jine pesmi; iz zapora je rešil dva ujetnika in je nato vse pogostil s kavo, vinom in kolači. Upravitelj sassarske nadškofije Cassani je na otoku Asinara posvetil po-kopališče za ujetnike, ki so umrli po trp-ljenju poti skozi Albanijo. Mons. Cassani je v svojem poročilu na vatikansko držav. tajništvo izrazil svoje občudovanje za iz-vrstno urejeno dušno pastirstvo avstrijskih vojaških kuratov in je poročal, kako go-reče prejemajo sv. zakramente in s kako prisrčnostjo in spoštljivostjo so ga sprejeli avstrijski vojaki kot zastopnika sv. Očeta. Neki drugi vatikanski prelat poroča, da se italijanski prostozidarji zelo trudijo, da bi ljudstvo nahujškali s poročili o dozdev-nem nasilju proti italijanskim ujetnikom, toda cerkveni krogi to odločno zavračajo in že povsod priznavajo človekoljubno postopanje avstrijskih oblasti proti ita-lijanskim ujetnikom.

Razna poročila.**Kmečki poslanci pri ministrskem pred-seidniku.**

»Kor. Austria« poroča, da so bivši minister Gefmann in tovariši bili pri grofu Stürgku, da mu izročijo spome-nico agrarne konference, kako naj se spravi letošnja žetev in zlasti kako naj se zagotovi in razdeli krmila. Sledil je temeljit razgovor. Grof Stürgkh je ob-ljubil, da se vprašanje krmil skoro or-ganizira potom vojničnega zavoda po zvezi s centralo za krmila. Z ozirom na ugodna poročila o letošnji letini je mi-nistrski predsednik obljubil, da se bo kolikor mogoče oziralo na boljše pre-hrano delavcev s težkim delom, posebno pri žetvi. Spomenico so dobili tudi notranji, poljedelski vojni in minister za deželno brambo.

Ogrska ustavna stranka ne glasuje za in-demnitetno vladi.

Budimpešta, 13. junija. (K. u.) Na seji ustavne stranke danes zvečer pod vod-stvom grofa Julija Andassyja so sklenili, da bodo v razpravi o indenniteti nastopili proti predlogi.

Francozi nezadovoljni, ker se je odpovedal Roosevelt kandidaturi za predsednika Združenih držav.

Bern, 13. junija. (K. u.) Francosko javno mnenje je zelo razočarano, ker se je odpovedal Roosevelt kandidaturi za mesto predsednika Združenih držav. Listi ne pri-krivajo, da so razočarani radi Roosevelt-ove odpovedi. Roosevelta bi bili Francozi radi videli kot predsednika, ker je odkrito sporazumu priazen. Hughes je pa nov mož in ne vejo, kaj bo storil, če bo izvoljen.

Novi predsednik argentinske ljudovlade.

Buenos Aires, 12. junija. (K. u.) Za predsednika argentinske ljudovlade je iz-voljen Hipolit Irigoyen.

Novo nasilstvo Angležev nasproti nev-tralcem.

Haag, 13. junija. (K. u.) Parnika »Zui-derdijk« in »Noordam« sta morala, ko sta vozila na Angleško, pustiti pošto v Kirk-wallu.

Napad na nemški parnik »Hollandia«.

Stockholm, 13. junija. (K. u.) Neki ruski ali pa angleški podvodni čoln je streljal na morju, ki spada še pod suvereniteto švedske, na nemški parnik »Hollandia«. Nemškega parnika sovražni podmorski čoln ni zadel.

Delavski štrajk na Norveškem.

Kristijanija, 13. junija. Sedaj štrajka 80.000 delavcev. Čez 14 dni bo število naraslo na 120.000, ker v tem roku poteče dosti odpovednih rokov.

Pridite na pomoč!

Prejeli smo naslednje zanimivo pismo: Pridite na pomoč! Kdo? Meščanje. Komu? Kmetu na deželi. Veliko je trpljenje naših dragih tam na bojiščih, kjer junaško branijo domovino; oni gotovo v vojski največ trpe izmed vseh. Toda takoj za njimi pa pridejo naše kmetijske matere-gospodinje. Koliko truda in skrbi jim je bilo vedno nositi, a kaj pa šele sedaj! Ostale so same z otroci ter od dela sključenimi starci; tisti, ki bi bili za težko delo, so na bojiščih ali drugače v vojnem službovanju.

Živež se s trudom pridelava. Koliko napora, koliko skrbnega dela je treba na njivi, preden je z nje kaj vzeti, ve le tisti, ki je izkusil. Že sedaj se močno pozna na polju, da slabše raste, ker ženske niso bile mogle dovolj nastilja napraviti za živino in je polje zato slabše pognojeno. To se bo šele prav čutilo jeseni, ko se bo vsake stvari manj pridelalo.

Vse zahteva sedaj in čitati je bilo, da so dunajske gospodinje zahtevale, naj se kmetu s silo vzame mleko in krompir! Najbrž mislijo v mestih, da kmetu na polju vse samo raste. Ne vedo, koliko truda stane reja živine, ne vedo, kolikokrat pride vmes nesreča, ki zahteva več let novega truda, novih žuljev in skrbi, preden pride gospodarstvo zopet v stari tir. Zakaj pa ljudje — posebno pa dekleta beže z dežele v mesta? Bila sem med temi tudi jaz. Vem iz lastne izkušnje, da je kruh na kmetih trši in vsikdar pošteno zaslužen, kar žalibog v mestih premnogo krat ni. V mestu se vseprek ponuja v službo, ko naše gospodinje na kmetih v najhujšem delu niti za par dni ne morejo dobiti človeka na pomoč. Pogleda naj se le kmetstvo in mestno ženstvo. Prve so vse izmučene od dela in trpljenja, druge pa nežne in lepe, da se boje dotakniti raskave roke izdelane kmečke reve. Dočim kmečka ženska gara in dela od rane zore do pozne noči, pa premnogo mestnih žensk nima druge skrbi, nego kako bi se lepše oblekla, kje bi se bolje zabavala; ves božji dan ne prime za nobeno delo. In ravno te ženske najbolj kriče čez kmeta, češ da odira in da ga je treba brez usmiljenja pritisniti s postavami in odredbami. V resnici je pa treba samo enega: več rok za delo na polju in vse drugo se bo ob sebi izboljšalo. Zatorej kmetu na pomoč — vse, brez izjeme!

Gorenjsko dekle.

Dnevne novice.

»Schutzvereini«. Vlada je Südmarki dovolila loterijo za vojne domove. Naseljevalno društvo »Heimstadt« poroča o svojem delovanju v letu 1915, da je poleg 51 obstoječih podružnic in 17 plačilnih ustanovila še ena nova podružnica in ena plačilnica (=v Tirpitz« na Dunaju). Dohodkov je bilo 11.339 K. Navzlic manjšim sredstvom je kupila 3 nova zemljišča s 49 hektari in sicer 2 iz slovenskih rok. Vse naseljevalno ozemlje obsega 300 hektarov; na dveh tretjinah je sedaj 14 družin z 81 osebami, zadnjo tretjino so obdelovali najemniki ali pa ruski ujetniki. Po vojni misli društvo popolno skrbeti za vojne sirote, za vojne domove in naseljevati nemške koloniste iz Rusije po naših krajih.

Posojilo Rdečega križa v obliki srečk. Dunaj, 14. junija. (Kor. ur.) »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko odredbo, ki dovoljuje družbi Avstrijskega Rdečega križa, da sme najeti v obliki srečk posojilo v višini 40 milijonov kron, ki se razdeli v 2 milijona komadov premijskih zadolžnic po 20 kron nominalne vrednosti. To posojilo naj družbi, ki namerava zdaj izpeljati celo vrsto velikopoteznih pomožnih akcij, zagotovi zaklad, s katerim bo v bodočih mirnih letih lahko pokrivala svoje izdatke v korist državi in vojni sili. Cesar kot pokrovitelj Rdečega križa je takoj podelil sankcije odloku, za katerega gre.

Naloga za naše Nemce. Član avstrijske gosposke zbornice dr. Reinke je napisal v berlinskem »Tagu« članek, v katerem zagovarja sporazum med Nemci, Čehi, Slovenci in Poljaki. Piše: Mi Nemci bomo imeli veliko nalogo: Truditi se bomo morali za spravo z vsemi našimi zapadnimi in južnimi Slovani, sporazumeti se moramo z njimi, kakor smo se sporazumeli z Bolgari in

se celo z njimi združili. Napetosti med Nemci na eni in Čehi, Slovenci in Poljaki na drugi strani mora biti konec. Šele tedaj bo panslavizmu izkopen grob. Tega dela se moramo lotiti mi, kot močnejši narod. Sporazum se mora izvesti na prijateljski način, na temelju priznanja narodne samostojnosti in enakopravnosti Slovanov, ki izključuje vsak namen ponemčevanja in ki gre za skupnimi interesi v političnem skupnem interesu. Besede so pametne in resne tem bolj, ker je v življenjskem interesu obeh osrednjih držav, da so tudi njuni nemški narodi veseli svoje širne domovine in nimajo več strahu za svoj neovirani narodni razvoj in obstoj.

Prof. Förster. Znani pedagog je vzbudil na Nemškem precej razburjenja. V švicarski »Friedenswarte« je priobčil članek, v katerem pravi, »kako kratkovidna je vendarle bila vsa slavljena narodna politika kneza Bismarcka in kako zelo ji je manjkala vsaka bolj globoka filozofija nemške zgodovine in vsega svetovnega položaja«. Förster je zapisal tudi, da je nova nemška država v nasprotju s sveto rimsko državo nemškega naroda nastala popolnoma iz poganškega duha, namreč »iz čisto nacionalno-sebičnega individualizma, ki je izza renesance zavladal v mišljenju človeštva, ki je v Bismarcku našel svojega zeničnega in najbolj doslednega praktika in ki je moral neugnano gnati do katastrofe, kakor vse na svetu, kar hoče na svetu delovati proti duhu krščanske resnice in skuša proti nji organizirati«. Prof. Förster je zapisal tudi še to, da se zna pokazati, da bi bilo treba zeleti, da se nemško cesarstvo zaradi svojih razširjenih državnih nalog enkrat loči od pruske krone in to prepušti kak drugi liniji Hohenzollernske dinastije. — »Münch. Neueste Nachr.« pišejo, da na Bavarskem nihče ne misli po Försterjevo. Monakovska univerza pa je svojemu profesorju izrekla grajo in pravi, da bo odločno nastopila proti vsakemu poizkusu, ki bi pod učiteljevim plaščem širil take misli pred mladino. — Dun. »Reichspost« svetuje pedagogu Försterju, da naj posluša starega pedagoga Sokrata, ki je svetloval, da naj povsod poslušamo strokovnjaka.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko naznanja, da se nahajajo sedaj njeni uradni prostori v Ljubljani, Beethovnova ulica št. 10, I. nadst.

Centrala za obloko. Dne 15. t. m. se vrši na Dunaju posvetovanje o ustanovitvi avstrijske centrala za obloko, ki bi imela zlasti za revnejše sloje preskrbeti za obloko po primerni ceni.

Osebnost. Praporščakom je imenovan svetnik trg. in obrt. zbornice gosp. Ivan Podlesnik, ki se nahaja na južno-tirolskem bojišču.

Povračilo zavarovalnine zvonov za vso preostalo dobo leta se dobi, ako se precej, ko se zvonovi snamejo, to pri glasi dotični zavarovalnici.

Nov denar. Listi poročajo, da bodo s 1. julijem umaknjene iz prometa krone in 10-ter 20-vinarški novci. Izdali bodo nove z novim grbom.

Ponesrečil se je parnik »Lokrum«, kakor poroča »Prava Crvena Hrvatska«. Kje in pa kako, o tem se ne poroča. Med potniki ni nobenih žrtv. Upajo pa, da parnik, ki je še skoraj nov in vreden nad 600 tisoč kron, še rešijo.

Izvoz lesa iz armadnega območja. Izvoz stavbnega lesa (desk, hlodov, tramov itd.) iz območja armade, to je s Kranjskega, s Primorskega, dalje z dela Istre, severno črte Poreč—Pazin—Učka, je dopušten samo z dovoljenjem 5. armadnega poveljstva (odd. Q). Tozadevne prošnje morajo vsebovati: množino in vrsto (dimenzije) lesa, katerega se namerava izvažati, dalje naslov prejemnika, cene za kubični meter ter postajo, s katere se namerava izvažati. Prošnje je vlagati naravnost pri 5. armadnem poveljstvu (odd. Q), vojna pošta 81.

Žrtev dela. Iz Zagorja ob Savi poročajo: Irm Anton, poduradnik Trboveljske premogokopne družbe, posestnik in gostilničar v Zagorju ob Savi, je že dalje časa bolehal. Zadnji čas pa so se opazovali pri njem znaki umobolnosti. Dne 17. maja t. l. je odšel od doma in se ni več vrnil. Vse iskanje in povpraševanje po njem je bilo zaman. Dne 9. t. m. pa so ga našli v le kake pol ure od njegovega doma oddaljenem gozdu obešenega. Pokojnik je bil veskozi delaven, priden in vester v svoji službi. Bil je skrben in dober oče svoji družini, spoštovan in ugleden sosed. Vseled napora v službi pa je obolel in slednjič postal umoboln. V vsakem njegovem prejšnjem prijatelju je videl sedaj sovražnika in preganjalec. Pogreb je bil v soboto popoldne.

Rdeči križ. Č. kr. rudniški ljudski šoli sta priredili in sicer v nedeljo, 4. t. m. za občinstvo, naslednji dan za šolsko mladino v starem gledališču, na vse pričakovane uspele predstave, koe čisti dobiček v znesku 362 K sta šolski vodstvi po c. kr. okr. šolskem svetu izročili Rdečemu križu. Naše učitelstvo je s to prireditvijo iznova pokazalo, da se ne boji nobenega truda, če je treba delati za domovino ter

zaslužiti vsled tega, da ga na tem mestu javno pohvalimo.

Iz koroške učiteljske službe. Za definitivno učiteljico v Sirnici je bila imenovana pomožna učiteljica Katarina Vertot istotem. — Trajno je vpokojena na lastno prošnjo učiteljica Zofija Kodrič v Vratih.

Seznama izgub št. 429. Praporščak Gorše Franc, 27. pp., Šmarca, ujet; kadetaspitant Ružička Ivan, 27. pp., Ljubljana, mrtev (20./X. 1914); praporščak Zorc Ivan, 27. pp., Ljubljana; deseterik Berk Franc, 87. pp., 7. s., mrtev (8./V. 1916); rez. Breznik Leopold, 4. dom. p., 7. s., mrtev (21.—31./V. 1916); poddes. Zalar Franc, 2. s., Ptuj, mrtev (10.—20./I. 1916).

Č. g. Alojzij Rezman, katehet v Mariboru, je bil imenovan za vojnega kurata pri 26. domobranskem pešpolku namesto umrlega Č. g. Jožefa Pintarja. Č. g. Rezman je že odšel na bojišče.

Vse dalmatinske deželne oblasti se vrnejo te dni iz Knina in Derviza v Zader. Tudi podružnica Avstroogrške banke se vrne iz Knina v Zader.

Zahvala slovenskih vojnih ujetnikov na Ruskem. Prejeli smo dopisnico iz Tomaska z dne 30. marca 1916, ki se glasi: Vojni ujetniki Slovenci se iskreno zahvalujemo avstrijskemu »Rdečemu križu« za poslano obloko. — Priscen pozdrav in Bog daj na svidenje! S. Fr.

Zahvala dalmatinskih beguncev. Prejeli smo: Dalmatinski begunci v Zireh, ki smo odšli od ondi 10. junija 1916, se iskreno zahvalujemo občinskemu upravitelstvu, ki nas je ves čas podpiralo v vseh naših potrebah. Najsrčnejše se zahvalujemo pred č. župniku Logarju, ki nam je vedno v vsem pomagal. Najljudneje se zahvalujemo cenjenemu učitelstvu, ki je poučevalo in se trudilo za našo deco. Najlepše se zahvalujemo celokupnemu prebivalstvu občine Ziri, ki so nam skoraj dve leti v vsem pomagali. Uljudno prosimo, naj nam oprostite naše morebitne pogrške. Zagotavljamo, da svojih žirskih dobrotnikov ne bomo pozabili do smrti. — Dobračev, dne 9. junija 1916. — Dalmatinski begunci.

Za vojne kapelice se je nabralo v vrhbosenski nadškofiji nad 11.000 K.

Požar v graškem mestnem mlinu. V ponedeljek ponoči je nastal v graškem mestnem mlinu ogenj, ki se je hitro razširil. Požarni brambi se je po velikem naporu posrečilo rešiti večji del žitnih zalog. Škoda je velika.

Nakupovanje strojil. Č. in kr. vojno ministrstvo je z odlokom z dne 19. maja 1916, št. 6409, odredilo, da se imajo večje množine gotovih strojil, dalje lubja in lesa za ekstrakste letošnjega pridelka od posestnikov ponuditi v nakup naravnost: »Häute- und Ledercentrale. A. G. in Wien I., Zedlitzgasse Nr. 8.« Manjše množine pa prevzema nakupovalec 5. armadnega poveljstva (odd. Q.) g. nadporočnik Berthold Steiner in jih v okvirju maksimalnih cen potrjuje. Lubja in lesa za ekstrakste letošnjega pridelka 5. armadno poveljstvo (odd. Q.) ne kupuje. Producenti oziroma posestniki lahko prosijo potom političnih oblasti pri 5. armadnem poveljstvu (odd. Q.) za delavne moči in vprego, ki bo po možnosti prošnjam ugodilo. Prekupci, mešetariji in špekulanti se principijelno zavračajo.

Po dolgih mesecih. Po 22 mesecih se je oglasil živ in zdrav iz ruskega ujetništva infanterist Franc Adamič iz Stranic pri Konjicah. Pogrešali so ga že od srede avgusta 1914. Tovariši so ga celo videli, kako je padel v sovražnem ognju. — Upajmo, da bo še več takih. — Iz ruskega ujetništva so se oglasili: Ivan Meden iz Hruševja pri Postojni; Karol Lavrič iz Loškega potoka (po 15 mesecih) in Anton Rejc iz Šabrej. — Oglasil se je iz ruskega ujetništva po enem letu Matija Kutin, doma iz Drežnice, vas Koseč št. 7. — Iz ruskega ujetništva se je oglasil Jožef Gros iz Strazišča pri Kranju. Obžalovali so ga že v prepričanju da je mrtev, a po 14 mesecih in pol se je oglasil.

Smrtna kosa. Umrli je v Mariboru davkarjeva soproga gospa Ema Postružnik, rojena Schmid. — Umrli je v Celju infanterist 87. pešpolka V. Filipančič. — Padel je na bojišču 7. junija gimnazijski profesor iz Maribora nadporočnik dr. Tomaž Schuschnig. — V bolnici v Gradcu je umrl topničar Jožef Vrečar, star 31 let.

Kratka svoboda. Pretečeni teden jo je neki delomrzní ruski ujetnik od dela pri tovarni na Savi popihal z Jesenic k Sv. Križu, da bi šel čez sedlo Suha na Koroško pogledat, kaj ondi njegovi sorojaki delajo. Načrt se mu docela ni posrečil: pri Savskih jamah ga je na dopustu bivajoči Betelov Jožef prijel in tiral brez nagajke nazaj — na delo — ako ne v zapor na odpočitek.

Na vinski dražbi grof Meranove graščinske uprave pri Mariboru so se te dni prodala vina po naslednjih cenah: Mozlovec 154 do 163 vinarjev 1 liter; ortliebovec 162 do 168 vin.; laški rizling

158 do 169 vin.; mali rizling 173 do 176 vin.; silvanec 171 do 175 vin.; traminec 180 do 186 vin.; beli burgundec 200 do 234 vin.; rdeči burgundec 180 do 187 vin. 1 liter.

Likanje nemščine. Nemški listi poročajo: Vseled odredbe mestne policijske oblasti v Gradcu so se pri številnih trdkah ponemčili napisi. Tako so napise »Delikatessen, Charkuterie« izpremenili v »Wurst-, Selch- und Feinkosthandlung«; »Modes, Robes«, »Konfektion« v »Werkstätte für feine und einfache Frauenkleider«; »Restauration« v »Gastwirtschaft«; »Spezialgeschäft für Talare und dergleichen, Anfertigung aller Arten Civilkleidung« v »Sondergeschäft für Talare und dergleichen, Anfertigung aller Arten bürgerlichen Kleidung«; »Friseur, Raseur« v »Haar- und Bartpfleger«. Več trgovcev je odpravilo besede »Requisiten« in izpremenilo označbe »Verkauf en gros en detail« v »Verkauf im Grossen und Kleinen«.

Učiteljske izpremembe. Namesto vpoklicanega učitelja Leona Pibrovec je nastavljen kot supletinja na Jesenicah bivša supletinja v Vodich Marija Žerjav. — Namesto vpoklicanega nadučitelja Antona Lovše bo suplirala na ljudski šoli v Podbrezjah poizkusna kandidatinja v Ljubljani Judita Spihal. — Kot prov. učiteljica na petrazrednici v Škofji Loki je nastavljen bivša poizkusna kandidatinja v Ljubljani Marija Lukan.

Strela v cerkvi pri Sv. Križu nad Jesenicami. Na binkoštno soboto popoldne je med hudo nevihto udarila strela pri Sv. Križu nad Jesenicami vrh cerkvenega stolpa. Razbila je gornji del strehe, strop, predrla zid nad urnim kazališčem na zahodni strani, se od tam razcepila ob stolpu kroginkrog cerkve in jo na sedmih mestih prevrtala. Užgala je okvirni venec pri Marijinem oltarju. Večje nesreče, hvala Bogu, ni bilo. Cerkev Val. Smolej je v tem trenutku v cerkvi pogrinjal praznične prte po oltarjih. Strela je krog njega navzkriž švigala in se čudež, da se mu ni nič zgodilo; le spekle ga je močno v noge in potisnilo nazaj h klopem. Domači župnik, ki je ravno v župnijski veži stal, misleč, da je v župnišče treščilo, ker je padlo poleg njega na cesto polno razklanih strešnih deščic, stopi na cesto in vidi streho vrh stolpa in nad uro raztrgano in cerkveni zid razdrapan, hiti v cerkev, kjer mu cerkvenik ves prepaden kaže molče na goreči venec. Takoj ga potegneta raz oltar, pogasita plamen in tako preprečita požar v cerkvi, ki bi se utegnil raztegniti na leseni cerkveni strop, klopi, streho itd., ker je vse leseno. Po tem urno končanem delu šele vpraša cerkvenik župnika: »Kaj pa je bilo pravzaprav? Ali ni sovražnik vrigel bombo na cerkev? Vsa se je stresla in v cerkvi je bilo polno ognja! Vse bo na kup padlo, sem si mislil, in potem bo z menoj vred vsega konec.« Pojasnilo se mu je, da je treščilo v stolp in cerkev, pa da se, hvala Bogu, cerkveniku ni nič hujšega zgodilo, kot to, da ga je spekle v noge in pa, da ni nastal strašen ogenj. Poškodbe se bodo z zavarovalnino popravile.

Ponesrečila se je v tovarni na Savi pri Jesenicah delavka Ivana Iskra. Prepeljali so jo v tovarniško bolnico.

Umrli je v Omišlju na otoku Krku dr. Tadej vitez Bielinski, rodom Poljak.

O potresima«. poljudno znanstvena, ilustrirana knjižica, izdal pomočni odbor v Ogulinu na korist po potresu prizadetemu prebivalstvu v hrvaškem Primorju. Knjižico bo z zanimanjem čital inteligent in lajik; stane frankirana 50 vinarjev komad ter se naroča v knjigarni in tiskarni »Braća Stipan« v Ogulinu.

Harmonike si žele slovenski kole-sariji na južnem bojišču, da bi jih po truda-polnih bojih razveseljevala. V nadi, da se bo našel kak dobrosrčen darovalec, pošiljajo priscrne pozdrave vsem rojakom, posebno pa Ljubljancem: Ivan Bobnar, L. Prezeli, A. Fuks, U. Velkovrh, F. Sosič. — Tudi slovenski topničarji prosijo za harmoniko, ki jo je poslati na Franca Erčulj, 15cm L 40 Marinegeschütz-Batt. (vojne pošte ne moremo navesti).

Ljubljanske novice.

Ij Padel je za domovino na italijanskem bojišču junaške smrti edini sin uradnika ljubljanske cestne železnice g. Mat. Luttmann, poročnik Karol Luttmann, star 23 let.

Ij Zopet dovoljena oddaja mleka po kavarnah. Z odlokom c. kr. deželne vlade z dne 8. junija 1916, št. 18.259, je razveljavljen razglas mestnega magistrata z dne 1. aprila 1916, št. 1676/M. a. in je zopet dovoljeno v celem okrožju ljubljanskega mesta v kavarnah in gostilniških obratih oddajati brez vsake omejitve mleko ter mlečne pijače.

Ij Umrli je večeraj popoldne g. Ivan Južina, oče dež. šoferja g. Ivana Južina. Blagi pokojnik je 30 let deloval v Polakovi tovarni ter bil že začetkom našega delavskega gibanja vedno neomajen, zvest naš somišljenik. Pogreb bo jutri ob 4. uri popoldne. Časten mu spomin!

Ij Umrli so v Ljubljani: Sofija Bakar, rejenka, 1 mesec. — Fran Paček, črnovojniški pešec. — Rudolf Lukan, sin železniškega uslužbenca, 13 ur. — Marija Skraba, posestnikova žena, 51 let. — Franc Jurič, kotlar, 60 let. — Regina Kakeš, žena umirovljenega železniškega uslužbenca, 71 let.

Ij Oddaja rusko-poljskega krompirja. Mestna aprovizacija oddaja, dokler je še kaj zaloge, rusko-poljski krompir. Kdor se za nakup zanima, naj se zgleda v skladišču pri Mühleisnu, Dunajska cesta 36, in sicer vsak dan od 8 do 12 dopoldne.

Ij Svarilo. Na ljubljanskem trgu se večkrat čujejo pritožbe, da ponujajo in tudi plačujejo ljudje — da si zagotovo blago — za posamezna živila celo več kakor zahteva za nje prodajalec. Obiskovalci trga se opozarjajo, da se tak prestopok kaznuje sodnijsko in sicer z zaporom od enega tedna do 6 mesecev. Poleg zaporne kazni pa se lahko naloži še denarna globa do 2000 kron.

Ij Naznanitev zalag jajc. Dne 15. t. m. poteče zopet rok za naznanitev zalag jajc. Prijavitelj zalogo jajc so dolžni trgovci in obrtniki, kakor tudi vse zasebne stranke, ki imajo na zalogi več kot en zabojo (t. j. 1440 komadov) jajc, bodisi svežih, ali na katerikoli način konzerviranih. Od dolžnosti naznanila niso izvzete one zaloge jajc, ki so bile prijavljene dne 1. junija. Predpisane uradne naznanilnice se dobivajo v mestnem tržnem uradu na magistratu.

Ij Preganjanje prekupcev jajc po Dolenjskem. Mestni magistrat ljubljanski razglasa: Sporazumno s c. in kr. armadnim etapnim poveljstvom je odredila c. kr. deželna vlada že lansko leto, da morajo prodati posestniki iz občin političnih okrajev Litija, Krško in Novo mesto svoje razpoložljive zaloge kokošjih jajc edinole mestni občini ljubljanski. Dasi velja ta odredba še danes, so vendar neprenehoma zahajali v prej omenjene okraje razni prekupci, branjevci, begunci, železničarji itd., ki so kupovali jajca ne le proti postavnim določbam, marveč tudi temu živilu cene neznančno navijali. Tudi so hodili v te okraje po jajca razni pooblaščenici in nepooblaščenici vojaki, kar je imelo za posledico, da so šle cene kviku, Ljubljana pa je ostajala brez jajc. Sedaj je začelo c. kr. orožništvo vse neopravičene kupovalce jajc v teh okrajih preganjati, c. kr. okrajna glavarstva pa najstrožje kaznovati. V litijem, krškem in novomeškem okraju smejajo pobirati jajca samo pooblaščenici mestne občine ljubljanske. Vsem drugim se nujno svetuje v njih lastnem interesu, naj ne hodijo več v te okraje po jajca.

Ij Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin se zopet prične na mestnem magistratu v sredo, dne 14. junija 1916, v mestnem vojaškem nastanitvenem uradu (Mestni trg št. 27, III, nadstropje) in sicer: za stranke, ki stanujejo v I. mestnem okraju (Poljanski okraj) in v II. mestnem okraju (Mestni trg, Stari trg, Karlovska in Dolenjska cesta) v sredo, dne 14. junija; za III. mestni okraj (Trnovo in Gradišče do Franca Jožefa ceste) v četrtek, dne 15. junija; v petek, dne 16. junija, ulice med Prešernovo ulico, Franca Jožefa cesto, Bleiweisovo cesto, Cesto na južni kolodvor in Miklošičevo cesto; za IV. mestni okraj (Št. Peterski okraj in Vodmat vzhodno Miklošičeve ceste) v soboto, dne 17. junija. Od dne 19. junija 1916 naprej za Spodnjo Šiško in za vse one, ki bi bili zadržani v gori navedenih dneh. — Uradne ure izplačevanja so od 3. do 6. ure popoldne. — Stranke se prosijo, da se natančno drže teh določb.

Čeh o Kranjski.

Velecenjeno uredništvo.

Prijazno prosim, da daste prostora mojemu članku v Vašem cenjenem listu »Slovencu«, ki ga z veseljem čitam, kadarkoli ga v roke dobim in se tako učim jezika Slovencev kakor bratskega naroda Čehov.

Ravno leto dni je minulo tega, ko smo bili premeščeni z izhoda na zapadno fronto, da bi branili našo ljubljeno domovino proti imperialističnim aspiracijam Italije.

Ta mesec (maj) je baš leto dni, kar nas je pripeljal vlak na Kranjsko, deželo, o kateri sem često čital o državljanskem življenju in sanjal o njeni krasoti.

Rad bi povedal javnosti, kar sem v celem letu na Kranjskem doživel, videl in kakšno sodbo in mnenje imam glede na Kranjsko deželo. Obžalujem, da mi ni moglo pisati v slovenskem jeziku, katerega sem se že dosti naučil, a upam, da ima velecenjeno uredništvo v svoji sredi moč, ki je zmožna češkega jezika in bo ta-le članek preložila na slovenski jezik. Na železnici od Zidanega mostu proti Trbovljam in naprej smo vzbujali pozornost slovenskega ljudstva in presenečenje mladine in so nam mestoma prinašali okrepčujočih sredstev, kakor vina, čokolade, slaščic, kar smo naravnost z veseljem pozdravljali, zakaj v Karpatih so nam bile take reči daljšo dobo docela neznane. Nekega dne po-

Italijanske žene nosijo strelivo.

poldne smo se ustavili na ljubljanskem kolodvoru, kjer so nas bratje in sestre glavnega kranjskega mesta s frenetičnimi vzkliki in ploskanjem sprejeli. Čehi so v Ljubljani znani in trgovci jer tu lahko dobiti češkega delavca. Ko smo se pokrepčali, smo se odpeljali naprej, kjer smo ostali tri dni v novem šolskem poslopju, ki je zgrajeno z matičnimi zbirkami slovenskega naroda. Potem smo se mudili par tednov v..., kjer je krasna okolica in pogled na nekdanjega boga primorskih Slovanov, goro Triglav.

V neki soteski smo bivali daljšo dobo, in včasih mi je bilo dano kakor ljubitelju turistik splezati na kranjske velikane in se ozirati po lepotah te dežele in nabirati za svoje znanec in prijateljke historičnih srebrnobelih cvetlic planink (Edelweis) češki: protež, poljski: szarotka. Mem tamošnjim bivanjem sem imel priliko seznaniti se s sosednjo Istrijo, Podbrdom in Gorico. Pozneje me je današnji svetovni vihar zanesel na jug Istrije v Pulj, kar me je tudi jako zanimalo in veselilo. Zdaj sem pa spet bližje drage mi kranjske dežele. Kakor je cenjenim bralcem »Slovencem« razvidno, sem prehodil celo Kranjsko in hočem tu s par besedami označiti svojo sodbo o kranjski deželi. Kranjska dežela je poljedelska dežela, obdelana vsa z rokami, zakaj gorski kraji ne pripuščajo nikjer obdelovanja s stroji. Ali slovensko ljudstvo je pridno in ne trati draga časa in lahko velja zanj naš pregovor: Komu se neleni, temu se zeleni. Da jim pečeni golobje ne letijo na krožnik, je jasno, ali na Kranjskem nisem videl človeka, kateri bi trpel na življenjskih potrebščinah; kakor je to često pojav pri obrtništvu, ki ga obvladujejo posamični kapitalisti. Prebivalstvo se s svojo pridnostjo dobro preživlja, podnebje in sveži gorski zrak jim je prava prirodna dobrota. In tako je potem v zdravem telesu zdrav duh. Če opazujemo gospodarsko življenje, bodisi zunaj ali pa doma, povsod vidimo kaj novega, kar ponesem domov v češko deželo. Narod je dober srčen, za vsakega ima smehljaj, in rad pomaga vsakomur. Slovenske pesmi so mi jako všeč, prepevajo se vselej bolj glasno. Pa niti tiha kranjska dežela ne pojde v prihodnjem času mimo svetovnih dogodkov. Kranjska bo po vojski v ožjem stiku z Adrijo in s pomorsko trgovino in tako bodo prihajali v te kraje razni elementi, na katere bo morala kranjska dežela dobro paziti.

Razne novice.

Intronizacija kardinala Skrbenskega. Iz Brna poročajo, da se intronizacija kardinala Skrbenskega na olomuško nadškofijsko stolico izvrši 2. julija.

— **Umri je v Berlinu ten Brink,** glavni urednik centrumove »Germanije«.

— **Avstrijski vojak — jeruzalemski romarji.** »Kölnische Volkszeitung« poroča, da je prišlo v Jeruzalem 400 avstrijskih vojakov, katerim je vojno vodstvo dovolilo romanje na svete kraje.

Iznajdba za rešitev ponesrečenih podmorskih čolnov. Francoski vojaški časopis »L'Armée et la Marine« poroča, da je francosko vojno vodstvo kupilo iznajdbo inženirja Polliardi, katera omogoča, da se posadka potopljenega podmorskega čolna toliko časa preskrbi z zrakom za dihanje, dokler ne pride na pomoč druga ladja.

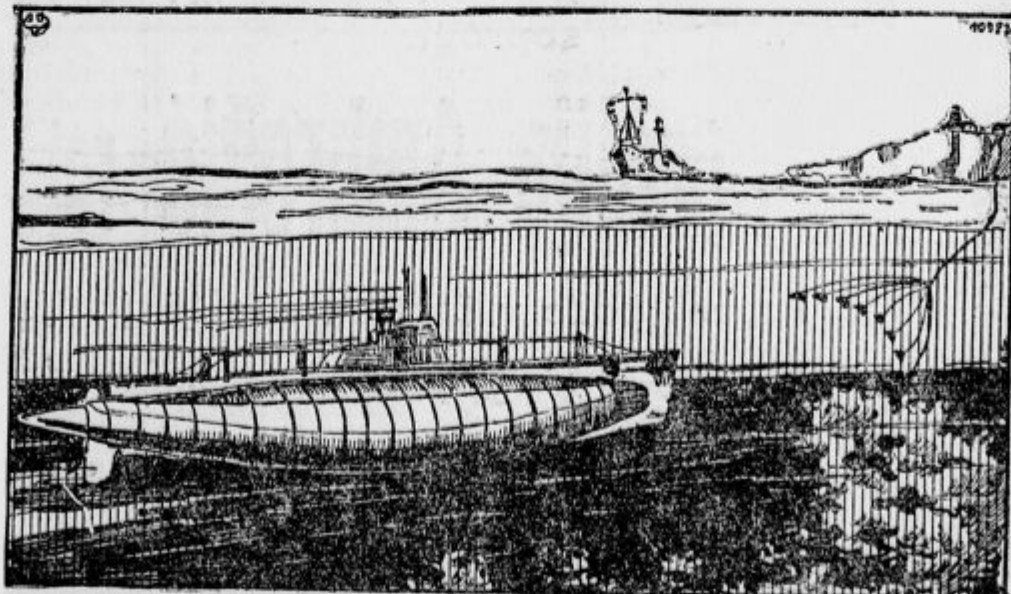
Anekdota o Nikiti. Nek v Crngori bivajoč avstrijski raziskovalec je čul sledečo anekdoto o Nikiti: Črnogorski kralj je nekoč v Njegušu vprašal kmeta: »Ti Gjuro! povej mi, kaj misliš, kaj je politika?« Po kratkem premisleku je Gjuro odgovoril: »Veš, gospodar, to je tako. Če ja z lažem, potem pravijo: Ti lažeš, Gjuro, ti si pasji sin. Če pa lažeš ti, gospodar, potem je to — politika.«

Podgane v zakopih. Kar te uganjajo v francoskih zakopih, presega vso našo domišljijo, kakor pripoveduje dopisnik štokholmskega dnevnika »Svenka Dagbladet«. Priklatlje so se semkaj podgane od vseh krajev in koncev in so dobesedno preplavile zakope in kritja. Vkljub vsem pomankanju nočne udobnosti bi mnogi vojak zunaj pod milim nebom vendarle užil zasluženi pokoj, ko bi mu nadloga še po dnevu ne glodala še bolj shranjene žimnice in bi vso božjo noč ne tekale po njegovi odeji, da celo po njegovi glavi in obrazu. Edina pomoč zoper gnusno nadlogo bi bile mrežice iz drobne žice, kakršne se rabijo zoper moskito. Ali to je drag predmet in kdo si ga more med vojski omisliti. Pripomniti moramo, da se nadloga čisto nič ne boji človeka in je skrajno predrzna napram človeku. In sicer ne samo o polnoči, temuč tudi o belem jasnem dnevu. Gorje tistemu, ki pusti menažo le za trenutek nenadzorovano. Toliko da se drugam ozre, pa ni menaže nikjer več. Od bregu (spodnjih hlač), ki jih je vojak pozabil spraviti v torbo, najde lastnik le še nekaj niti, ko se vrne po

kratkem presledku na svoje mesto nazaj. Neki vojak je pisal v stojem kritju pismo, ko je bil iz jarka poklican. Papir, pero in peresnik je pustil na mestu, pa je hitel navzgor. Ko se je bil čez pol picle ure povrnil, ni bilo nikjer papirja, od peresnika pa samo še lesene trohice. Najhujše je pa še, da se spak tako preklicano naglo množi. Par podgan se pomnoži v petih tednih za 12 repov. Čez leto dni je lahko — če jim gre vse gladko — cela povodenj podgan. Živež, obleka, perilo, papir, usnje, smodke, vse, kar se da zgristi, zgloje in ogrize zloglasna nadlega. A podganska preglavica se ne potika samo po zakopih, temveč klati se tudi krog baterij, v lazareti, skladiščih, po pekarijah in večkrat je bilo opazovati, da so bili privezani baloni in zrakoplovi od podgan tako poškodovani, da so bili nerabni. Škodo, ki jo naredi ena podgana na dan, se ceni na 3 vin. Milijon podgan na pravi na dan približno 30.000 K, na mesec za 450.000 K, na leto pa do 5 milijonov K škode. Vroč boj se bije tudi s tem sovražnikom. Udrha se po njih s puškinimi kopti, love jih v pasti, zažigajo in zastrupljajo jih, kjer in kakor kdo more. Ali vse dosedanje pokončavanje ni imelo povoljnega uspeha. Namesto ene, ki je poginila, je deset, dvajset drugih, ki so ušle smrti. Njih največji sovražniki so doslej še psi. Francoska vojna uprava je naročila 1200 psov-podganarjev, ki jih odpošljejo kar najhitreje na fronto. Izborni so se proti podgani preglavici obnesli — seveda samo mogoče — sovražne bombe z otrovnimi plini. Francoski častnik pripoveduje, kako je noral začasno zapustiti strelski jarek s svojim moštvo, a ko se je vrnil nazaj, je našel sto in sto mrtvih podgan. Poslednji čas pa je posegel v to podganjo vojsko dobro znani Pasterjev zavod. Iznašel je posebni serum, ki se je neki izborni obnesel. 1200 litrov se ga odpošlje na fronto vsak dan.

Vojaški pozdravi.

Slovenski fantje in moške pošiljamo z visokih planin pristrčne pozdrave vsem Slovincem in Slovenkam, posebno pa svojim starišem, bratom in sestram pa tudi dekletom: Desetnik Zadobovšek Peter iz Trbovelj; poddesetnik Rekar Andrej iz Mojstrane; Ivan Pečnik iz Železne kaplje; Fr. Dekleva iz Klenika na Krasu; poddesetnik Konrad Sužnik od Sv. Lenarta pri Mariboru; poddesetnik Roman Arzon, Renče; Recek Franc od Sv. Trojice v Slov. gorici; Debelak Janez, Obloke pri Hudjužni; Dedič Vincenc iz Velenja; Ivan Prezeli, Zagora, Prim.; Valentin Vižin, Klomperk-Gorica; desetnik Peter Pušnik, Sv. Duh na Štaj.; Mihael Satler iz Jurovec; Luka Cvek, Kokra; Ivan Meze, Sežana; Anton Pungarčar, Škocijan-Zagrad; Jožef Cimermančič, Cerovc-Kandija; Franc Orel, Mengeš; Ivan Smrekar, Libušnje pri Kobaridu; Andrej Leban, Zatočmin; četovodja Anton Ivančič, Postojna; Ivan Malovrh, Butajeva nad Vrhniko. — Slovenski moške in fantje pošiljamo z italijanskega bojišča svojim ženam in dekletom iskrene pozdrave: Pavel Maloprav, Sv. Jurij ob Taboru; J. Pečnik, Škofja Loka; A. Farkaš, Ključarovi pri Ljutomeru; Franc Erčulj, Dobropolje; Janez Obreza, Slivnica pri Celju; J. Pahor, Gorica. — Iz zasedene izdajalske dežele pošiljamo našim ljubim starišem, soprogam, otrokom, bratom, sestram in znanec pristrčne pozdrave: Četovodja Tom. Kajdiž; desetniki: Alb. Orehek, Karl Štiligoj, Val. Bavdaž, Leop. Pipan, Josip Černuta; poddesetniki: Štefan Bukovec, Franc Konič, Ivan Adamič, Anton Jelenc; pešci: Ivan Markelj, Jožef Anzelin, Peter Zamar, Jožef Blažič, Tom. Peternel, Ant. Mikolin. — Dobro leto je minilo, odkar Lah s težkimi granatami lomi in trga skale koroških ledenikov, toda navzlic temu še vedno velja stari zemljevid in Lah ga pač ne bo več izpremenil, pač pa je naša armada na Tirolskem prestavila mejnike. Iz srca privoščimo Lahu njegove neuspehe ob obletnici vojne ter pošiljamo vesele pozdrave sosedom »Janezom« ter vsem rojakom v domačiji in na bojišču: Četovodja Simon Kumer in Miha Sadjak, Alojzij Sadjak in Marka Zmancer, vsi iz Šmihela nad Pliberkom; pešci: Anton Mlačnik, Železna Kaplja; Aleš Wurden, Suha na Koroškem; Franc Kristan, Koroška Bela; poddesetnik Alojzij Hrovat, Šmarje pri Jelšah; Štefan Vesenj, Zavrč pri Ptuj; Peter Sveč Sv. Peter v Sav. dolini; Anton Kapel, Kalobje; Anton Kranjc, Št. Ilj pod Turjakom; Ivan Urek, Dobava pri Brezicah. — Slovenski topničarji na soški fronti pošiljajo pozdrave »Slovencem« bralcem: Ludovik Vrant iz Ljubljane; Anton Križnar iz Bitnja pri Kranju; Ivan Keržar iz Železnikov; Anton Judež iz Oreha pri Rudolfovem; Anton Hribar iz Krke; Ignacij Krovcar iz Trebnjega; Ivan Dovjak iz D. M. v Polju. — Glas Slovencev se oglaš — Lombardija mora biti naša; Lah z nami nič ne bo opravil, prav kmalu se bo v Kalabrijo spravil. S tem pošiljamo slovenski topničarji lepe pozdrave vsem Slovincem in Slovenkam, posebno pa našim vrlim dekletom: Desetnik Angel Sardoč; predmoister

Stroj, ki naznanja, da se bliža podmorski čoln.

Jakob Reven, Hotedrška; topničarji: Joško Carl, Ljubljana; Ivan Cebule, Sežana; Anton Trunkelj, Dolenjsko; Franc Krašovec, Bloke; Evstahij Lapajne; Josip Muha, Sijak; Ivan Mlač, Lokev; Martin Lukesič. — Slovenski možje in gospodarji pošiljajo s koroške boje črte prirske pozdrave svojim ženam in otrokom, duhovnim pastirjem in vsem prijateljem: A. Ogrinc, Lužarje; desetinik Jos. Češarek, Ribnica; Jožef Mihelič, Dane pri Ribnici; Ivan Knavs, Loški potok; Ivan Boltezar, Rob; Jožef Perko, Trebnje; Martin Bovha, Ortnice; Matija Zele, Trnje; Ivan Murn, Toplice; Tom. Vidovič, Zg. Pristova; Mih. Godec, Bregansko selo; Mat. Kastelic, Trebnje; Gasper Čuček, Nova Sušica; Ivan Rojko, Maribor; Fr. Drevenshek, Sv. Volbenk; Fr. Belancelj, Borovnica; Jos. Erklave, Laverca; Jožef Šustaršič, Ljubljana; Franc Erjavec, Zatičina; Jožef Verčarjevic, Ptuj; Anton Veršink, Preddvor; Josip Skubic, Zatičina; Fr. Frangeš, Rače; Jos. Muršič, Maribor. — Mnogo srčnih pozdravov pošiljajo z bojišča bivši slovenski fantje pri smuškem oddelku: Franc Zore iz Šmartna pri Kamniku; Alojzij Zupančič iz Dobrič, Matija Mihelič iz Kočevja in Anton Roje iz Komende. — Srčno se zahvaljuje ljubljanskemu Rdečemu križu za poslane darove, pošiljajo iskrene pozdrave: Četovodja Anton Vidmar iz Budanj na Vipavskem; Lovrenc Košir od Škofje Loke; Franc Štrajhar iz kamniškega okraja. — Slovenski fantje Ljubljancani od kolesarskega bataljona pošiljajo srčne pozdrave vsem Ljubljancanom: Desetinik Alojzij Šmuc; poddesetinik Franc Šircelj; A. Vrbovnik; Pichler; (dva podpisa nečitljiva). — Slovenski vojaki zrakoplovne oddelka na severnem bojišču pošiljajo svojim dragim domačim ter »Slovenčim« bralcem srčne pozdrave: Četovodja Jos. Trdoslavič iz Pulja; desetinik Martin Petrinčič, Mihalovice pri Brežicah; Ivan Glavan, Vel. Lašče; poddesetinik Martin Vavpotič, Ormož; Ivan Jernejec, Sv. Barbara v Halozah; Andrej Škert, Sv. Lucija ob Soči; Anton Frank iz Bitenj; Fr. Pilko, Šmarje pri Jelšah; Martin Mencinger, Boh. Bistrica; Martin Jan, Gorje pri Bledu; Fr. Nikler, Stara Raka; Anton Vrt, Sv. Helena. — Stojimo daleč na italijanski zemlji in si kuhamo polento iz laške moke. Prav prijazno je hoditi za Italijanom, ki tako rad beži; če bo šlo tako naprej, se kmalu pozdravimo z njim v Benetkah in Rimu. V tej nadi pošiljamo prirske pozdrave tovarišem na drugih frontah, starišem, dekletom in prijateljem: Jože Penko iz Slavine; Jakob Mejak, Gorice-Hrenovice; Fr. Martinuc iz Renč; Franc Cingarle iz Šempasa; Matej Opašič iz Pazina; Alojzij Lappi, Muršček-Radinci; Franc Pišljari iz Dol pri Logatcu; Franc Cigoj, Malovše; Jan. Sinkovic, Bela; Anton Prinčič, Kozana-Brda. — Prirske pozdrave pošiljajo s severnega bojišča starišem, dekletom in celi ljubli slovenski domovini: poddesetinik Peter Rusič iz Kozariš; Mihael Golja iz Podmelca; Andrej Jakel, Ivan Križman, Jožef Benedek, Filip Kolenc, Anton Krajnc, Anton Ferjančič, Anton Rolih, Anton Vašič. — Slovenski vojaki v rezervni bolnišnici na Dunaju pošiljajo vsem znanim Slovincem in Slovenkam prirske pozdrave: Anton Kovačič iz Trsta; Jožef Kocjan iz Sežane; Franc Šimic iz Radovljice; Janez Koren iz Loč; Rudolf Tomanic iz Črešnjevca; Alojz iz Zore iz Prvačine; Franc Mihevc iz Logatca; Jožef Bezek iz Križa; Iv. Zimerman iz Vel. Laš; Janez Ambrožič iz Ribnice; Janez Pšeničnik iz Loč. — Iz rezervne bolnišnice v Schladmingu pošiljajo rojakom iskrene pozdrave: Anton Okorn in tovariši. — Pozdrav Idercem in Kobaridcem pošiljata s tirolskih gora: Anton Berginc in Jožef Miklavič. — Srčen pozdrav vsem vrlim Slovincem, posebno pa veleč. gosp. župniku Ignaciju Lebanu v Batujah-Selu pošilja Peter Šramek. — Pozdrav čitateljem »Slovenca« pošilja Ivan Zgonc.

S 100.000 kronami gotovine se želi kot tih

kompanjon

udeležiti trgovce pri kupitji, industriji ali tovarni. — Resne ponudbe na upravo »Slovenca« pod »A. Z. 1« do 20. junija. 1353 3

Hiša

v dobrem stavbenem stanu se kupi. Ponudbe s ceno na upravnistvo »Slovenca« pod »Črnovojnik«. 1371

Sprejmo se takoj proti dobri plači

žagar

za cirkularno, ki se dobro razume na elektromotor, kakor tudi več navadnih delavcev in pa hlapec h konjem.

Lesna trgovina St. C. Tauzher.

Izdaja konzorcij »Slovenca«.

Baden Sanatorij Gutenbrunn
pri Dunaju. Šeždravnika: dr. pl. Aufschneider in oes. svet. dr. Podsanraški.

Prazne SODE

od petroleja, jedilnega olja in denat. spirita, kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah trdka

IVAN JELACIN,

Ljubljana. Rimska cesta 1.

PRAŽENA KAVA

zelo dobra izdatna kavina zmes zrnate in žitne kave 5 kg za 18 K

razpošilja po povzetju

Pražarna kave v Solnici, ČEŠKO.

IŠČE takoj poštenega in pridnega

mesarskega pomočnika

vajenega v klanju in sekanju govejega mesa Marija Ponikvar, Kozina, Istra.

Cirkvenica.

Vila Antonija z lepim vrtom moderno urejena, zavarovana pred vetrovi, lepe sobe. — Cene zmerne. Pojasnila daje g. dr. Ivan Hubad, Škofjaloka.

Vojaške

938

narodne pesmi

za 4 glasove. Izdajatelj Fran Marolt, učitelj, Ljubljana. Cena vezanemu izvodu K 1:50, v platnu K 1:80.

- Naročajo se pri izdajatelju in v knjigarnah.

Kneza Aversperga radioaktivno termalno kopališče

Toplice na Kranjskem

Sezona od 1. maja do 1. oktobra

Thermalni-bazeni, posebne thermalne kopeli, močvirne kopeli, itd.

Indikacije: revmatizem, protin, nevralgija (ischias) eksudati, posledice zlomljenih kostij, itd.

Prospekti brezplačno pri kopal. ravnateljstvu.

Išče se kot poletno stanovanje za večjo rodbino

meblovana vila

ali čedna hiša na deželi s 6-7 sobami, kuhinjo in pritliklinami v bližini Ljubljane. Solnčna suha lega. Vrt in mnogo smrekovega gozda v bližini je glavni pogoj.

Ponudbe naj se pošiljajo na baronica Teuffenbach Gradec Geidorfgürtel 38/III.

Zopet sem tu

in pošiljam, dokler je kaj zaloge, 1 zavoje cefirja, kanafasa, satena batista, blaga za dame itd. 20 m za K 40.— ali 40 m za 78 K poštne prosto. Dolgost in vrsto blaga lahko vsak sam navede.

Razpošilja stara in slovita trdka

Jaroslav Marek, tkalnica in razpošiljalnica v Bistri pri Novem mestu ob Metavi, Češko.

Pozneje blaga ne bo dobiti.

LOV

občine Iška Loka

se bode dal v zakup potom javne dražbe dne 26. junija 1916 ob pol 11. uri dopoldne pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ljubljani, soba št. 3, za petletno dobo.

Županstvo Iška Loka, dne 13. junija 1916. Franc Skrijanec.

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživljaje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neškodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod.

Absolutna varnost.

Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem leta 1914. K 173.490.838.—

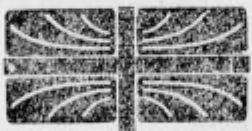
Stanje garancijskih fondov koncem leta 1914. K 48.732.022.76

V letu 1914. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.232.66

Kdor namerava skleniti življensko zavarovanje, veljavno za vojno zavarovanje, naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in poštne prosto. 1439

Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Marije Terezi e cesta št. 12.

Danes ob pol 4. uri popoldan je umrla moja soproga

Rozalija Ambrožič roj. Gregorčič.

Pogreb bode v četrtek dne 15. junija 1916 ob 5. uri popoldne.

V Postojni, dne 13. junija 1916.

Miroslav Ambrožič, soprog.

Mirko, Albin, Malči, Stanko, otroci.